

Nov 11 2010
R. 11.1
2509

R
11.1
2509

เอกสาร มคอ.

00376

อาจารย์คณะกรรมการปกครองท้องถิ่น

อาจารย์ บุญสม กำนันสังวร

ประธานคณะกรรมการปกครองท้องถิ่น

อาจารย์ ตรีชัย วงษ์สุวรรณ

อาจารย์ สงัน จินนกร

อาจารย์ โสภณ วัชรชัย

ไปช่วยราชการ ณ. ราชอาณาจักรลาว

อาจารย์ Gregory Maronick

อาจารย์ Anthony Kidd

อาจารย์ อนันต์ เจียมเจริญ

อาจารย์ ชุเกียรติ มณเฑียร

ประกาศวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการนิสิต ประจำหอนอน ๑

เพื่อให้การบริหารงานในหอนอนเป็นไปตามหลักประชาธิปไตย นิสิตประจำหอนอน ๑ จึงได้เลือกกรรมการนิสิตประจำหอนอนขึ้น โดยความเห็นชอบของอาจารย์คณะกรรมการปกครองหอนอน จึงเห็นสมควรให้ผู้มีนามข้างล่างนี้ รับตำแหน่งและทำหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ.—

๑. นายวุฒิ	แตรสังข์	ประธาน
๒. นายประชา	จำปาสัก	รองประธาน
๓. นายถาวร	เซาว์วิชารัตน์	เหรัญญิก
๔. นายโกวิท	จารุมิตร	เจ้าหน้าที่ปฏิคม
๕. นายพวา	พันธ์ เมฆา	เจ้าหน้าที่สวัสดิการและพยาบาล
๖. นายสุเมธ	ปรมัตต์สกุล	เจ้าหน้าที่ไฟฟ้าและพัสดุ
๗. นายสมศักดิ์	สายสวัสดิ์	เจ้าหน้าที่อาหาร
๘. นายกมล	วีรวงศ์	เจ้าหน้าที่หนังสือพิมพ์
๙. นายบุญชู	ตรีทอง	เจ้าหน้าที่ดนตรี
๑๐. นายสมัย	เหล่าวานิชย์	เจ้าหน้าที่กีฬา
๑๑. นายณรงค์	มากประยูร	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

ให้บุคคลที่มีนามดังกล่าว ดำรงตำแหน่ง และปฏิบัติงานตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๙

(ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี)

อธิการ

ประกาศวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการนิสิต ประจำหอนอน ๒

เพื่อให้การบริหารงานในหอนอน เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย นิสิตประจำหอนอน ๒ จึงได้เลือก กรรมการนิสิตประจำหอนอนชั้น โดยความเห็นชอบของอาจารย์คณะกรรมการปกครองหอนอนจึงเห็นสมควรให้ผู้มีนามข้างล่างนี้ รับตำแหน่ง และทำหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ.—

๑. นายเกษม	กองสิงห์	ประธาน
๒. นายดาว	อาสาสมัคร	รองประธาน
๓. นายอำเภอ	จิตต์วัฒน์	เหรัญญิก
๔. นายเสวต	สุริยรัตน์	เจ้าหน้าที่ปฏิคม
๕. นายนิพนธ์	ทวีคุณ	เจ้าหน้าที่สวัสดิการ
๖. นายสงวน	ชูพานิช	เจ้าหน้าที่ไฟฟ้า
๗. นายประทีน	ศิริรัตน์	เจ้าหน้าที่พยาบาล
๘. นายมนัส	จ้อยเจริญ	เจ้าหน้าที่อาหาร
๙. นายพงษ์ศักดิ์	กว้างสุขสถิตย์	เจ้าหน้าที่ศิลป
๑๐. นายป๋าวโมทย์	กระมุต	เจ้าหน้าที่บันเทิง
๑๑. นายสุจริต	พิศาล	เจ้าหน้าที่กีฬา
๑๒. นายพงศ์พัฒน์	สุประกอบ	เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด
๑๓. นายประนอม	ศรีสวัสดิ์	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

ให้บุคคลที่มีนามดังกล่าว ดำรงตำแหน่ง และปฏิบัติงานตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๐๙

(ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี)

อธิการ

คำ ำ ฎิ ฎว ฒ ข อ ง ช ำ ว ห อ

ขำ ำ มีควำมภูมิใจที่ไ้เป็น **BIG MAN ON CAMPUS** ขำ ำ ขอปฏิบัติ
ตน คังต่อไปนั้

ข้อหนึ่ง

ขำ ำ จะปฏิบัติตำระเบียบของหอนอนทุกระการ

ข้อสอง

ขำ ำ จะเป็นผู้เสียสละทำประโยชน์เพื่อวิทยำลัย และจะเผยแพร่เกียรติคุณ
วิทยำลัยวิชำการศึกษำ

ข้อสาม

ขำ ำ จะเป็นผู้สุภำพบุรุษสมกับที่ไ้สมญำว่า “ยอดชำย”

ข้อสี่

ขำ ำ จะรักใคร่และสำมคังกับชำวหอทุกคนเหมือนญำติ

ข้อห้ำ

ขำ ำ จะรักษำชื่อเสียงและเกียรติยศของวิทยำลัยวิชำการศึกษำ

ค น ต ร ี โ ท ย

น ิ ล น ี ๑๙๒๓
 ส ุ ด ี น ๑๙๒๕
 อ น ุ ๑๙๒๖

พวง

(1. ภาณุพงศ์ ๒)

องค์การนิสิต

พวง
พวง

การถ่ายภาพบุคคล
โดย ช่างภาพ ช่างภาพ

ดนตรีสากล

นาย

พริ้ง

ชา

ฉวีวงศ์

รักบี้ - ฟุตบอล

นาย

สุวัฒน์

พริ้ง

ฉวีวงศ์

๑. ๒. ๓. ๔.
 ๕. ๖. ๗. ๘.

๑๐๓๗๖

๑๐๓๗๖

พล

พนัด

กอน

ธนทอง

เดช

พน

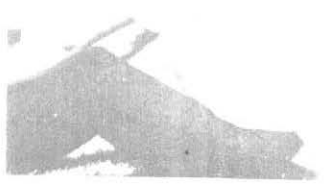
ปรีชา

57
58
59
60
61
62

วอดเลย์บอล

ส่งต่อเมล็ดพันธุ์ แดงสยาม ให้แก่รุ่นถัดไป เพื่อสร้างสังคมที่ดีและก้าวหน้าต่อไป

รำพึง รำพัน

เราบอกแล้วว่า ไม่เป็น ไม่เป็น เพราะงานเราก็มามากโข แต่เพื่อนก็ดัดเยียดให้เราเป็นจนได้ ทั้งชู ทั้งปลอบ แดม ยกยอ ปอบชื่น เรารักก็บ้ายอเสียเมื่อไหร่ บอกเพื่อนว่า ไม่เป็นไร ๆ เพื่อสะบิ่หริด อ๊วะจะทำ ! แล้วเราก้ทำตามความคิดที่วิทยาลัยสั่งสอนว่าให้กล้าคิด กล้าทำ (เราต่อเอาเองว่า ...ในสิ่งที่คนอื่นเขา ไม่คิดหรือทำกัน)

ปีที่แล้ว ...สाराฯ ให้เราดัมมีรูป แดมบังคับให้จัด.เรียงตัวอักษร บินเราเป็นสाराฯ เอง ไม่รู้จะไปให้วานใคร เราก้จัด (ตาใจเรา) เอง การแดงก็เหมือนกัน สाराฯ คนไหน ๆ เขาก้แดงกันท้ายเล่ม เราแดงตรงกลาง มีหน้าซ้ำก่าแห่งเดาะพิมพ์กระดาษอาดชะด้วย ก็เราจะทำอย่างนี้ใครจะทำไม ? จะว่าไปเราใจเย็นมาก หนังสือจะใช้วันที่ ๑๓ เราเริ่มทำวันที่ ๖ อย่างเอาเป็นเอาตาย ช้ช้ช้ช้ ...

อย่าให้เราพูดเลย

เราขอขอบคุณ พระเดชพระคุณ ที่ทะยอยส่งรูปคนละใบ ๒ ใบให้เรานำไปส่งร้านบล๊อค (ระดมส์หลายเที่ยว) ที่ละละงอก และขอบคุณต่อเพื่อนที่ไม่ส่งรูปเป็นอย่างมาก .เพราะไม่ต้องเสียค่าบล๊อคด้วยราคาอีกหลายตั้ง (บั้นลบอน.เซอร์น้อย)

ขอบคุณต่อท่านที่ให้ ความกรุณาช่วยเหลือลงโฆษณา

ขอบคุณต่อท่านที่ช่วยส่งเรื่องลงพิมพ์ประดับหนังสือ

ขอบคุณต่อโรงพิมพ์มิตรสยาม ที่ช่วยทำคลอดหนังสือ

และขอบคุณต่อพระเจ้าที่ช่วยให้ BMOC 66 ทันใช้งาน เราก็รอดพ้นจากการถูกสวดไป ประการหนึ่ง ...สาธุ

นายศักดิ์ สติชัย

สาราณียกร

คณะกรรมการจัดทำหนังสือวันชาวหอ

๒๕๐๕

อาจารย์	บุญสม	ก้านสังวร	ที่ปรึกษา
อาจารย์	ชูเกียรติ	มณีธร	ที่ปรึกษา
นาย	วุฒิ	แตร์สังข์	ที่ปรึกษา
นาย	เกษม	กองสิงห์	ประธาน
นาย	เกษม	นิยมกฤษ	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	โกสิน	ทักษ์ประดิษฐ์	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	พงศ์พัฒน์	สุประกอบ	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	พรชัย	อาดมารังสรรค์	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	สุจิต	พิศาล	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	ลิขิต	วิจักขณาลัญญ์	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	วีระ	โชติทอง	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	พิชัย	พิทยาธรพิทักษ์	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	นิรันดร์	หะยะกัจฉ์	กรรมการฝ่ายจัดหาทุน
นาย	ถาวร	เชาว์วิสารรัตน์	กรรมการฝ่ายสรวาณียกร
นาย	ปัญญา	การพานิช	กรรมการฝ่ายสรวาณียกร

B M O C กรรมการกลาง

ขอขอบคุณ ห้างร้านที่ช่วยอุปการะในการจัดพิมพ์
 'ทองกลาง', 'พนาเหนือ', 'นายแส' 'ช.ม.' ที่ช่วยเขียนเรื่องให้
 คณะวิทยา แห่งนิคมวิทยาที่ให้อิมบลิอกมาหลายชั้น
 น้ากึ่ง, พี่พจน์, ช่างเรียง, ช่างแทน, ช่างพับ เจ้าเล่มแห่ง
 มิตรสยาม ที่ช่วยเป็นธุระในการจัดทำหนังสือเล่มนี้

อภิชนัทนาการจาก

ทุนการศึกษ
ของเอสโซ่
มีอยู่หัวทุกจังหวัด

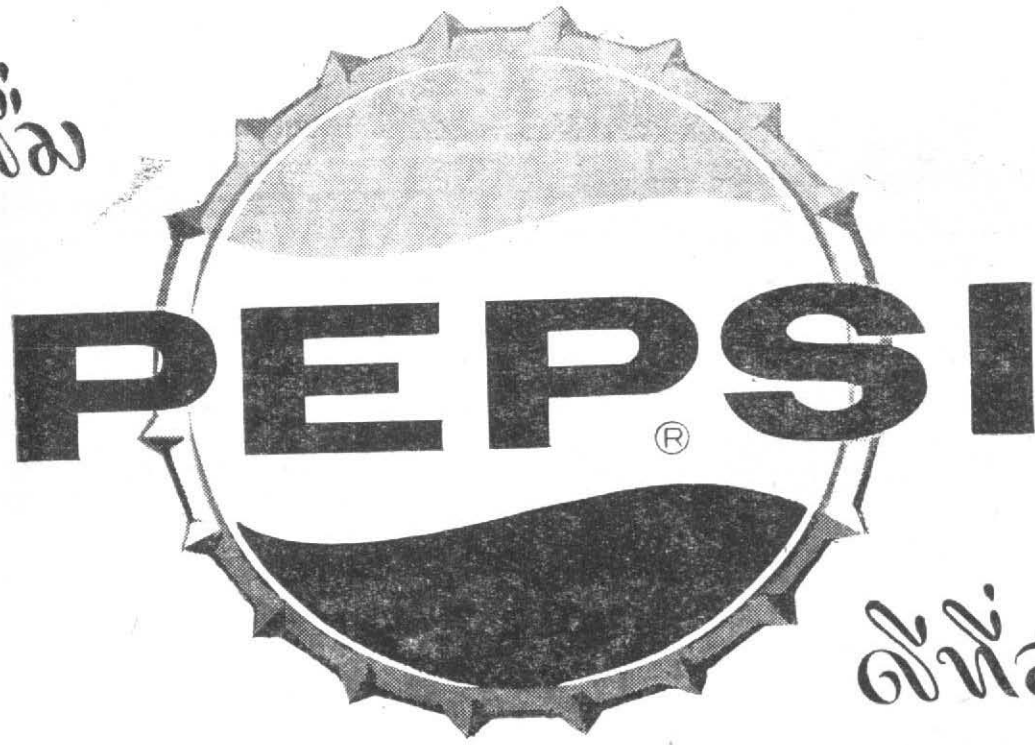
ช่วยเด็กอ้วนคุด
แต่เรียนดี

เอสโซ่ Esso ขายส่งเสริมการพัฒนาชาติไทย

PRD.

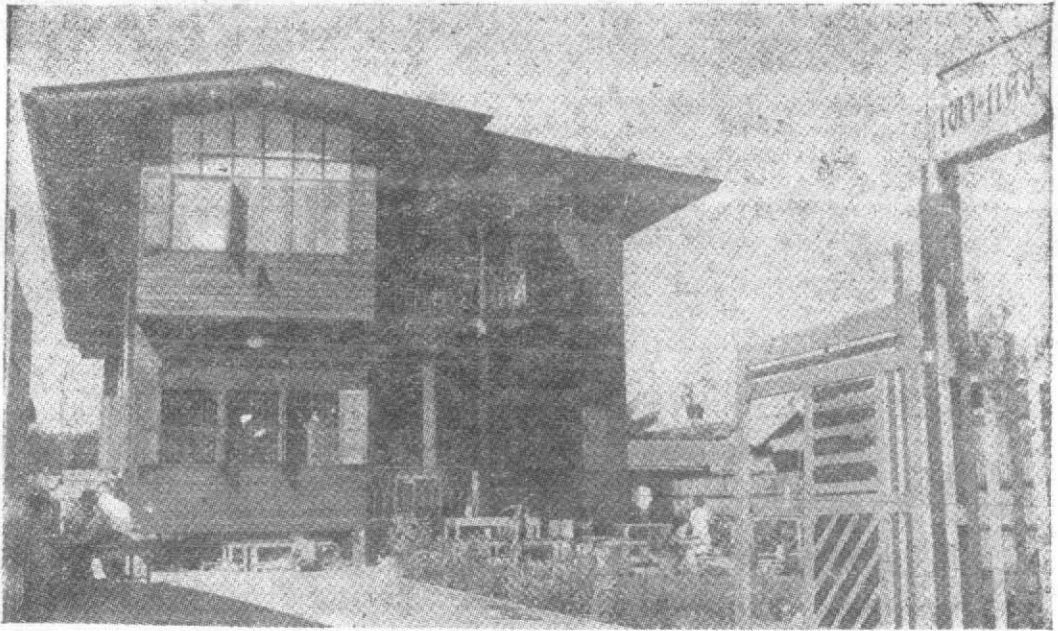
อภินันทนาการจาก

ใจ

ใจที่สุด

อภิธานการ
หอพักสตรีเทา - แดง

โทร. 910171

223/๒ ขอยสวัสดิ์ (31) สุขุมวิท
(ติดกับวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร)

ดำเนินการโดย คุณอรุณ เทียนศรี

นิสิต; นักศึกษา (หญิง) ต้องการหอพักที่ดี
สะอาด, สบาย, กว้างขวาง, และปลอดภัย เชิญติดต่อได้เสมอ

โรงเรียนอนุสรณ์พาณิชย์

ถนนราชสีมาเหนือ คูสิต พระนคร

โทร. 49695

พล ต.ต. บั้น - อารณ โขติกะพุกนะ เจ้าอง - ผู้จัดการ

แผนกพาณิชย์

อำนวยการสอน

อาจารย์ เจริญ ธฤติมานันท์

บช.บ., พณ.บ., รป.ม.

เกียรตินิยม "ดีมาก" M.S.

(University of Wisconsin)

รับสมัครผู้สำเร็จ ม.ศ. 3 - 5 ชาย หญิง

นักศึกษาชายมีสิทธิเรียนรักษาดินแดน

แผนกสามัญ

รับตั้งแต่อนบาล ม.ศ. 3

ทั้งชาย - หญิง

อาจารย์ พลดิษฐ์ หนูชูชัย

(พ.ม., กศ.บ. English)

อาจารย์ใหญ่

ร้านอาหารชายน้ำ

ริมคลองแสนแสบใกล้โรงฝึกงานวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เป็นกันเอง อาหารอร่อยถูกปากลูกค้า
มีห้องพักนิตยภัตบริการด้วย
สถานที่สะดวกเพราะใกล้วิทยาลัย

อย่าลืมแวะที่ร้านริมน้ำเมื่อเข้าไปในวิทยาลัยวิชาการศึกษา

อภินันทนาการจาก

ห้างศรีบำรุง

122 ถนนพระราม 1 เจริญผล พระนคร

โทร. 35984

ห้างศรีไทย (สาขา)

89/31 ถนนพญาไท ใกล้สี่แยกราชเทวี พระนคร

ห้างไทยบำรุง (สาขา)

616 ตรงข้ามตลาดศุภราช สพานควาย พระนคร

โทร. 73561

คลังแห่งเครื่องอุปโภคบริโภคทุกชนิด
ขายปลีกและส่งโดยราคาขอมเยา

หอพักชาย 303

ท่านชายที่ต้องการหอพักใกล้วิทยาลัยที่สุด โปรดถามเพื่อนท่านดูก็จะได้
คำตอบว่า ต้องที่

“หอพักชายพี โรจน์”

303 ซอย ~~ระยอง~~ **จรัส**

โทร. 910771

นอนก่อน จ่ายทีหลัง ถ้างแตก ยืมเงินใช้ก่อนได้

สนใจเชิญติดต่อ

คุณไพโรจน์ สิงหกละ

เจ้าของ - ผู้จัดการ

นายตรีเพชร

63 สีแยกพาหุรัด พระนคร

- บริการถ่ายภาพโดยช่างผู้ชำนาญ มีเสื้อครุยปริญญาทุกสถาบัน, เครื่องแบบทุกกระทรวง
- รับล้างฟิล์ม, อัด, ขยายรูปสี และขาวดำทุกชนิด

รวดเร็ว, ทันใจ, ราคาเบา

บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษานิยม

ถ่ายรูปปริญญาที่ นายตรีเพชร

อินันนาการอาภ

มีตส์มีท
ของควน
คือ
ส่ามีต

SA MIT
โรงพยาบาลสุบ
ส่ามีต

B M O C

ไม่ว่าจะในความมืดๆในความสว่าง
ไม่ว่าจะในความเกษมๆในความเศร้า
ไม่ว่าจะในความทุกข์ๆในความสุข
ไม่ว่าจะในความยากๆในความสบาย

ชาวหอทุกคน ไม่เคยแยกจากกัน
ต่างร่วมกำลังกายกำลังใจเป็นอันเดียวกัน
จนเกิดพลังอันแข็งแกร่งประดุจเหล็กเพชร
ด้วยยึดประโยชน์อันจะพึงเกิดแก่วิทยาลัยเป็นจุดหมาย

ชาวหอทุกคนมีแต่ความอ่อนน้อมถ่อมตน

สุภาพอ่อนโยนต่อบุคคลทั่วไป

จุดตั้งปณิธานกรรมอันนายช่างผู้มีทักษะบรรจงสลักเสลาไว้

และ.....นี้แหละ.....ท่านอธิการจึงให้สมญานามแก่พวกเขาว่า.....

BIG MAN ON CAMPUS

บ อ ค บ ำ ย

วุฒิ แตรสังข์

น้ำใจ

ขึ้นจากสนามมาในสภาพที่เหนื่อยอ่อนเต็มประดา เนื้อตัวตั้งแต่หัวถึงเท้าละลายไปด้วยโคลน แสบจะเดินไม่ไหว แต่ก็พยายามเพื่อจะให้ถึงหอให้พ้น ๆ จากคำวิจารณ์ ของคนดู แต่ก็ไปไม่พ้น ได้ยินจนได้

“รักบี้ นี่ ไม้รู้จะเล่นไปทำไม แข่งที่ไร แพ้ทุกที” บ้างก็ว่า

“ อ้อ ๆ ที่รู้ว่าแพ้ก็ไม้รู้จะเล่นไปทำไม ? ”

“ ไม้อยากดูแล้ว ตั้งแต่แข่งมาไม้เห็นชนะสักที ” และอื่น ๆ อีกต่าง ๆ นานา ผ่านศึก ๓ มาถึงเชิงสะพานพบท่านอธิการเดินมาจากบ้าน

“ เป็นไงพวกเรา วันนี้แข่งกับใคร ? ” ท่านถาม

“ สโมสรตำรวจครับ ” พวกเขาตอบ

“ ผลเป็นยังไง ? ”

“ แพ้สิบเอ็ดต่อศูนย์ครับ ”

“ ไม้เป็นไร แพ้ชนะไม้สำคัญ เราเล่นเพื่อให้รู้ เพื่อการศึกษา ไม้ใช่เพื่อเอาชนะ มีใครเจ็บบ้างไหมเล่า ? ”

“ ไม้มีครับ ”

“ เอาละ ๆ ดีแล้ว ระวังรักษาตัวให้ดี วันหน้าเอาใหม่ละ ”

ท่านยิ้มแล้วก็เดินผ่านไปพวกเขาเริ่มเข้าหากัน ความอ่อนเพลียที่เมื่อก่อนหายเป็นปลิดทิ้ง

ปกรณ์ พดาหาญ

๒๒ ก.ย. ๐๙

เรื่องของชาวหอ

จากทั่วทุกทิศของเมืองไทย แลมยังมีอาคันตุกะจากต่างประเทศมารวมพำนักอยู่ด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเพศชายด้วยกันทุกคน ทำให้ชีวิตของ "ชาวหอ" ได้พบ, ได้รู้, ได้เห็นและได้ปฏิบัติในสิ่งที่ตนไม่เคยมาก่อน บางอย่างก็เป็นสิ่งที่ประทับใจ บางอย่างก็เป็นสิ่งที่ขมขื่น แต่ทุกอย่างถ้าคนใดคนหนึ่ง ได้รับ ได้รู้ หรือได้ทำแล้ว คนอื่น ๆ ก็มักจะเจริญรอยตามกันไปหมด

เรื่องต่อไปนี่ ถ้าจะบอกว่าเป็นจริง ก็อาจจะมีบางคนที่ไม่เชื่อ ดังนั้นจึงสมมติว่าเป็นเรื่องจริงไปก่อน ถ้าท่านคิดว่า "ชาวหอ" สามารถทำอย่างนั้นได้ก็หมายความว่าจริง ถ้าทำไม่ได้ก็ให้ถือว่าเป็นเรื่องโกหกก็ได้ ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ไม่ว่าอะไร

เชิญสุภาพสตรีมางานหอ

เป็น BMOC ใหม่ ๆ มักจะเห่อกันเรื่องการเชิญสุภาพสตรีไปในงานของชาวหอเอง ใครเชิญได้ ก็ดีไป ใครเชิญไม่ได้ก็ต้องมานอนมือก่ายหน้าผาก นี่ก็เป็นเรื่องของการเชิญครั้งหนึ่ง

เมื่อรู้ว่าเพื่อน รักผู้หญิงแต่เพื่อนไม่กล้า เขาก็เสนอหน้าเข้าไปเชียว “อ๊ะจะเชิญให้เอาไหม?”

“อย่า อย่า” เพื่อนก็ได้แต่ห้าม เขาก็คิดว่าเพื่อนคงอายแต่ในใจคงอยากให้เราเชิญให้เป็นแน่ จึงชวนเพื่อนไปหาสุภาพสตรีคนนั้นที่บ้าน

ไปกัน ๓ คน ถึงบ้าน เราเข้าไปก่อนให้ ๒ สหายรออยู่ข้างนอก

“ต้องการพบคุณมารศรีครับ” เราบอกคนใช้

คุณมารศรีก็คงแปลกใจเป็นอันมาก ที่อยู่ ๆ ก็มีคนมาหาตอนกลางคืน รีบออกมาทันที

“คุณเลิศชาย ต้องการพบคุณครับ” พลงยื่นหน้าออกมานอกประตูบ้าน เพื่อจะให้สัญญาณให้เพื่อนเข้าข้างใน

แต่ที่ไหนได้ ไม่มี ๒ สหายอยู่ที่นั่นเสียแล้ว ไม่รู้ว่าพวกหนีไปตั้งแต่เมื่อไร เราเหง้อตกพลก

“อ้อ...ขอโทษครับ คุณเลิศชาย แกลยออกไปข้างนอก แกให้ผมมาว่าคุณอยู่หรือเปล่า เดียวแกลงกลับมา กรุณาบอกสักประเดี๋ยวนะครับ ผมจะไปบอกแกว่าคุณอยู่” รีบโกยออกจากประตูบ้านทันที

“จ๊างก็ไม่รอ” เสียงดังตามหลังมา

ดีแล้วที่ไม่รอ ชินรอก็รอก่อก เพราะปรากฏว่า ๒ เกลอมานั่งอยู่หน้าตึก ๓ ตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เราไม่ไพล่หน้าไปบ้านคุณมารศรีอีกเลย ตกลงคุณเลิศชายก็ต้องนอนมือก่ายหน้าผากต่อไปตามระเบียบ

Bigman ต้องไม่เมา

งานเลี้ยงที่จัดเป็นงานหอ มักจะไม่ค่อยถึงใจพระเดชพระคุณของ Bigman เท่าใดนัก เพราะขาดสิ่งสำคัญอันหนึ่ง ปรกติงานหอมีเล็กไม่ถึง ๕ ทุ่ม ทุกครั้ง เมื่อจัดการเก็บสิ่งของเรียบร้อยแล้ว ก็มีการเลี้ยงข้าวต้มอีกครั้งหนึ่ง แต่วันนี้ไม่เลี้ยงในโรงอาหาร เพราะคิดว่ายังไม่ถึงเที่ยงคืน ก็อยากยืดเส้นยืดสายเดินออกไปเลี้ยงกันที่ร้านข้าวต้มปากซอย ถึงนั้นแล้วไม่เลี้ยงข้าวต้มกันเฉย ๆ บางคนที่ต้องมี "ของโปรด" ต้มกันบ้างละ

ต้มพอน้ำตึง ๆ ก็เดินชววนกลับ ตอนอยู่นอกวิทยาลัยก็ไม่เท่าไรหรอก พอเข้าเขตวิทยาลัย เท่านั้นแหละ เสียงร้องเพลง, เสียงตบเท้า หรือเสียงสัตว์ต่าง ๆ ก็หลังไหลออกมา..... มาถึงสะพานที่เชื่อมระหว่างหอสมุดกับตึกสี่ตงนั้นมีท่อประปา วางขนานห่าง ๆ กับสะพานท่อหนึ่ง

"Bigman ต้องไม่เมา แม้จะดื่มเข้าไปมากเท่าไรก็ตาม ต้องสามารถควบคุมตัวเอง เมาไม่ได้" เราว่าเขานั้น

เสียงตอบมาจอกแจกจอแจ "ข้าไม่เมา ๆ"

"เมาหรือไม่เมา ก็มาพิสูจน์กันดู ใครเดินข้ามท่อประปานั้นได้ไม่เมาแน่"

ตกลง เรียงคิวกันเดินบนท่อประปา คนที่ ๑ เดินไปได้ ๓ ก้าว ตูม! ลงไปลอยตัวบึงอยู่ในน้ำ สักประเดี๋ยว คนที่ ๒ ก็ตามลงไป

คนที่ ๓, ๔, ๕-๖ ตามลงไปจนหมด Set

ก็ทำไมจะไม่ตก ท่ออันนั้นเล็กนิดเดียว คนธรรมดา (ที่ไม่เมา) เดินกลางวันก็ตกนี่เดินกลางคืน ใส่รองเท้าหนัง และอยู่ในสภาพที่หน้าตึง ๆ ตาตาย ๆ ด้วย!!

เมาข้าวต้ม

นี่ก็หลังงานหอเล็กอีกนั่นแหละ แต่คราวนี้อยู่ข้างในวิทยาลัย ไม่ได้ออกไปข้างนอก เพราะเลยเที่ยงคืนไปแล้ว ตอนนั้นร้านแจกตรงด้านตะวันออกหอ ๒ ยังไม่ได้อร่อย ได้ไปว่าจ้างให้ทำข้าว

ต้มให้ เสร็จจากเก็บของแล้ว ก็ทยอยกันไปกินที่นั่นเลย

เรากินเสร็จเป็นคนเก็บสุดท้าย เดินกลับเจอพรรคพวกกลุ่มหนึ่งที่ยังไม่ขึ้นหอ นั่งสนทนา
กันอยู่ตรงสะพานหน้าตึก ๒

“พรรคพวก ยังไม่นอนอีกหรือ เก็บตึกหนึ่งแล้ว” เราถาม

“นั่งคุยย่อยข้าวต้มก่อนซี” คนหนึ่งตอบ

เราก็เลยหย่อนก้นลงบนราวสะพานคุยด้วย ตอนแรกก็คุยกันพอประมาณหรอก ต่อ ๆ
มาเสียงซึกจะดังขึ้น ๆ

คุยกันไม่ค่อยจะออกจริงเปลี่ยนมาเป็นร้องเพลง เริ่มต้นด้วย “สี่เทาแดงเกรียวไกรเรา
ไผ่ต้น.....” ร้องยังไม่ทันไร มีเสียงอะไรตกน้ำตูมซ้าง ๆ สะพาน ทุกคนไม่สนใจเพราะมารชเทาแดง
กำลังถึงตอนเข้มข้น

“เฮ้ย! ร้องเฉย ๆ ไม่นั่นหรอกวะ ต้องเต้นด้วยจึงจะออกรส ข้าวต้มจะได้ย่อยเร็วขึ้น”
ใครคนหนึ่งออกความเห็น

ตกลงยืนขึ้นจับมือกันล้อมวง มารชเทาแดงจบลงต่อด้วย “หากสยามยังอยู่ยั่งยืนง.....”
ร้องไปเต้นตบไปรอบ ๆ วงเสียงรอกเท้ากระทบสะพานปานว่าสะพานจะถล่ม สักครูก็อันดินมาจาก
ไหนไม่ทราบตกโครมลงกลางวง ไม่ดูใคร ทุกคนไม่สนใจ ร้องต่อไปเรื่อย ๆ

เพลงสยามานุสติจบก็ต่อด้วย “ต้นตระกูลไทย ใจท่านเหี่ยมหาญ.....” จังหวะตบเท้า
ยังมีอยู่ แต่รู้สึกว่าจะมีความดีและหนักแน่นมากกว่าเดิม....ร้องไปเรื่อย ๆ จนถึง “ลุกขึ้นเถิด พี่น้องไทย
ปรากฏว่ามีเสียงหัว ๆ เสียงหนึ่งแทรกเข้ามา

“ลุกแล้ว ๆ”

ทุกคนมองไปทางต้นเสียงนั้น

ตกตลิ่งนั่งอยู่กับที่เพราะเป็นเสียงของอาจารย์ประจำหอ

นั่นเอง !!

หมากรุกบนตมอง

สมัยหนึ่งหมากรุกกำลังเฟื่อง ที่ศึก ๒ มีหมากรุกอยู่ ๑ ชุดตอนกลางวันสำหรับนิสิตทั่วไป เล่น ส่วนตอนกลางคืนสำหรับ BMOC เล่น ซึ่งแต่ละคืน กระดานหมากรุกนี้จะอยู่ไม่เข้าห้องเดิม เมื่อเล่นกันพอใจแล้วก็จะเอาออกมาวางไว้ที่ระเบียงหน้าห้อง เพื่อความสะดวกแก่นิสิตภายนอกที่จะเอาลงไป เล่นในตอนกลางวัน

เข้าวันนั้นดูเหมือนจะเป็นวันจันทร์ เราตื่นค่อนข้างจะสายหน่อยรีบไปเข้าห้องน้ำ ไปเจอ สองสหายกำลังโขกหมากรุกอย่างเอาเป็นเอาตายอยู่คนหนึ่งอาบน้ำเสร็จแล้ว คนหนึ่งยังไม่ได้อาบน้ำ สงสัยว่าจะเดินสวนทางกันตรงที่กระดานหมากรุกวางอยู่ แล้วฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำหรือติดพันกันมาแต่เมื่อคืน หรืออย่างไรไม่ทราบ ม้าซึ่งหูขาดไปแล้วตัวหนึ่ง จึงถูกควมตึงแต่เช้า

จะแพ้หรือชนะกันแค่ไหนเพียงไร เรายังไม่ทราบได้ ทราบแต่เพียงว่า เข้านั้นสองสหาย ไม่ได้ล้มรส ข้าวต้มเครื่องอันโอชะ และหวุดหวิดจะไม่ทันเวลาเข้าเรียนเอาด้วยซ้ำไป

บองหวง

เรื่องนี้เปิดเผยไม่ได้ เพราะถือเป็นเรื่องมานานักหนาแล้วว่าไม่ให้เปิดเผยพิธีการ จะรู้กันก็เพียงแค่ BMOC เท่านั้น แม้แต่ BMOC ใหม่ ๆ ก็ยังไม่รู้ถ้ายังไม่ได้เข้าพิธีก่อน

พิธีที่เปิดเผยไม่ได้นี้มี ๒ พิธี พิธีแรกทำได้ทั้งกลางวันและกลางคืนส่วนอีกพิธีหนึ่งสำคัญ มาก ต้องทำตอนกลางคืนข้างแรมหรือเดือนมืดเท่านั้น เวลาทำพิธีต้องดับไฟ ผู้นั่งคู่ต้องเงียบ จะได้ยินแต่เสียง ของผู้ทำพิธีเท่านั้น หลังเสร็จจึงขลังมาก

เราเสียใจที่นำมาเปิดเผยในที่นี้ไม่ได้ ผู้ที่สนใจลองสมัครเป็น BMOB ซึ่ แล้วจะได้ร่วม
เข้าพิธีอันน่าสนใจทั้ง ๒ นี้ เหมือนกับที่เราเคยรู้มาก่อนเมื่อได้ร้องว่า ขึ้นแล้วๆ ตอนเป็น BMOB
ใหม่ ๆ .

เรื่องนี่ยังมีอีกมาก ถ้าหากว่าจะโกหกให้มากกว่านี้ก็ยังได้ แต่ไม่อยากผิดศีลข้อ ๔ และ
เกรงว่าคนอื่น ๆ จะมีทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อ BMOB จึงขอจบเพียงเท่านี้ อ่านจบแล้วท่านพอจะทราบ
หรือยังว่าเรื่องทั้งหมดนั้นจริงหรือเท็จ?

จวิ๊

ปกรณ์ พลาหาญ

๓ ธ.ค. ๐๔

แนะนำ

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บุญสิน ชุณส์น กต.บ.

นักศึกษาระดับปริญญาโทคณะรัฐประศาสนศาสตร์

(เรื่องนี้ผู้เขียนเขียนขึ้นก็เพื่อที่จะแนะนำนิสิตรุ่นน้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง BMOG ทุกคนให้รู้จักกับสถาบันใหม่ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๐๕ นี้เอง ในฐานะที่ผู้เขียนเคยเป็นชาวหอเก่า (ที่เกือบจะแก่) คนหนึ่งก็อยากให้ชาวหอ ได้มีโอกาสเชยชมฐานะของตนให้สูงยิ่งขึ้น ทั้งนี้มิใช่ว่า จะต้องการให้พวกเรา ละทิ้งอาชีพครุกันหมดแต่ถ้าใครไม่ค่อยชอบการสอนเด็กนักเรียนก็ลองพยายามดู ผู้ที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง ๒.๕ ที่ไม่มีสิทธิ์สอบปริญญาโทหรือสอบ Specialized ก็ไม่ได้ หากสนใจในการเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบัน ฯ ก็เชิญติดตามเรื่องราวต่อไป ซึ่งผู้เขียนเป็นนักศึกษาและเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของสถาบัน แห่งนี้คิดว่าคงจะให้รายละเอียดได้บ้าง)

ด้วยเหตุที่รัฐบาลต้องการจะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป จึงต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารราชการ, การบริหารธุรกิจ, การพัฒนาการเศรษฐกิจ, และสถิติประยุกต์เพื่อที่จะฝึกฝนผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาเหล่านี้ รัฐบาลจึงได้จัดตั้งสถาบันการศึกษาชั้นใหม่อีกแห่งหนึ่งมีชื่อว่า "สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์" ชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า "The National Institute of Development Administration" และเรียกย่อ ๆ ว่า NIDA (นิดา) โดยที่โอนหน่วยงานต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือคณะรัฐประศาสนศาสตร์เดิม สถาบันแห่งใหม่นี้มีกำเนิดเมื่อ ๑ เมษายน ๒๕๐๙ มีคณะและสำนักต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ (School of Public Administration)
๒. คณะบริหารธุรกิจ (School of Business Administration)
๓. คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ (Statistics School of Development Economics)
๔. คณะสถิติประยุกต์ (School of Applied Statistics)
๕. สำนักวิจัย (Research Center)
๖. สำนักฝึกอบรม (Training Center)
๗. สำนักบรรณสารการพัฒนา (Development Document Center)

ในขณะนั้น คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจได้เปิดรับนักศึกษาเข้าศึกษาได้ตามปกติแล้ว ส่วนคณะสถิติประยุกต์ยังไม่พร้อมที่จะเปิดสอนในชั้นปริญญาโท คาดว่าคงจะเปิดรับนักศึกษาได้ในปีต่อไป

ในการนี้ มูลนิธิฟอร์ด (Ford Foundation) ได้ให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้นระยะสองปีแรก เป็นเงิน ๙๒๘,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน และองค์การวิเทศกิจก็ให้เงินสมทบเพื่อใช้เป็นทุนอุดหนุนการวิจัยเป็นมูลค่าในเบื้องต้นจำนวน ๑๕ ล้านบาท

คณะกรรมการสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ประกอบด้วย

๑. จอมพล ถนอม กิตติขจร	นายกรัฐมนตรี เป็นนายกสภาสถาบัน
๒. พลตรี กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์	อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นกรรมการ
๓. พลเอก ประภาส จารุเสถียร	อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ
๔. ม.ล. ชูชาติ กำภู	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นกรรมการ
๕. นายประหยัด บุรณศิริ	เลขาธิการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
เป็นกรรมการ
๖. พลเอกเนตร เขมะโยธิน	เลขาธิการสภาวิจัยแห่งชาติ เป็นกรรมการ
๗. ดร. กำแหง พลาญกูร	เลขาธิการสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติเป็น กรรมการ
๘. นายบัณฑิต กั่นตะบุตร	เลขาธิการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นกรรมการ
๙. พันเอกจินดา ณ สงขลา	เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
เป็นกรรมการ
๑๐. ดร. มาลัย หุวะนันทน์	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑. ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๒. นายเกษร ลิมทอง	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓. นายสุรียน ไรวา	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. พลโท แสง เสนาณรงค์	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. นายบุญชนะ อัดดากร	อธิการบดีสถาบัน
๑๗. ดร. ชุบ กาญจนประกร	รองอธิการบดีสถาบันและรักษาการในตำแหน่งคณะบดี
คณะรัฐประศาสนศาสตร์
๑๘. นายปดม ชาญสร	ผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรม

๑๙. ดร. อมร รักษาสัตย์

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักวิจัย

๒๐. นางสาวสิริจันทร์ สุขรต์กุล

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบรรณสารการ
พัฒนา

๒๑. คณะบดีคณะบริหารธุรกิจ

พัฒนาการเศรษฐกิจ และสถิติประยุกต์

สำหรับที่ตั้งของสถาบันนั้นในระยะแรกนี้ยังใช้สถานที่ของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ในบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามเดิม ขณะนี้อาคารสถานที่ทำการของสถาบันกำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง ณ บริเวณคลองจั่น อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร

ขอแถมท้ายอีกนิดว่า การสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาในคณะต่าง ๆ ของสถาบันนี้ สิ่งที่ท่านจะต้องเตรียมก็คือ ความรู้ความสามารถในความรู้ทั่วไปทางสังคมศาสตร์และภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดสอบคัดเลือกราวเดือนพฤษภาคมและตุลาคม ปีละสองครั้ง ส่วนการเรียนนั้นก็คล้าย ๆ กับปริญญาโททั่ว ๆ ไป

อยากออกนอกห้อง เบื้องาน

แนะนำโดย

นายเสี สอดเสมอ

ผมอายุเจ็ดขวบ พี่ศักดิ์มันเต็มที ถูกทวงเช่าทวงเย็นผมก็หน้าด้านผิตันด้อยเรื่อย จนเกิด
ละอายในบาปที่ผมต้องผิตันด้อยซะเรื่อย ก็เลยต้องเขียนให้เขา
และก็อกันนั่นแหละ เรื่องนี้ผมเขียนของผมขึ้นมาเองโดยไม่ต้องมีใครบังคับ เพราะถ้าเจ้า
พี่ศักดิ์ผู้มึนเรื้อนร่างผอมกะหร่องขึ้นมาบังคับ ไอ้เรื่องจะซัดกันสักยกนะมันเรื่องเล็ก และผมก็ไม่มี
ความประสงค์จะซัดคุย ฟันผอยหาเชื้อเพลิงเหมือนเรื่อง "กระเทียม" แต่ประการใด หากแต่ว่าผมต้อง
การเขียนของผมเองอย่างนี้ ใครจะทำไม?

สวระอาจจะมี แต่คดีอาจจะเกิดขึ้น นันท์แล้วแต่บุญกรรม เพราะบางอย่างเราก็หลีกเลี่ยงความใจแคบของมนุษย์ไม่ไหว แต่อย่างไรก็ตามหากคดีจะเกิดขึ้นก็ขอให้เกิดขึ้นแก่ผม โดยเฉพาะผม คนอื่นไม่เกี่ยว ถึงใครจะอยากเกี่ยว ผมก็ไม่ให้เกี่ยว เพราะมันเป็นเรื่องของผม

เขาชอบเขียนชักจูงให้คนเข้าอยู่หอพัก หรือโฆษณาความดีของหอพัก ผมกำลังยกมือค้าน และเสนอแนะวิธีออกนอกหอพัก ลองพิจารณาดู บางทีอาจมีปมให้ตรงกันเล่นแก๊กลุ่มบ้างเหมือนกัน ลองคิดว่าถ้าการเข้าอยู่หอพักนะของง่าย เพียงมีความรู้พิเศษบางประการ ทำประโยชน์ให้แก่วิทยาลัยมากๆ เป็นคณะกรรมการองค์การนิสิต เล่นละครเก่ง ตอนสอบความสามารถกับอาจารย์หอ คุณเอ๊ย! เข้าได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ และแน่เสียยิ่งกว่าการสอบแก๊ว แต่การจะออกไปอยู่นอกหอซึ่งมันลำบากมีหลายขบวนการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้สมอง และจะต้องเป็นสมองชั้นดีซะด้วย

เจ้าเพื่อนผมคนหนึ่งมันจะออกจากหอพัก ผมถามดูว่าทำไม มันบอกว่ามันทนต่อการรับประทานแต่ปลาหมึกไม่ไหว เจ้าหมอนี่ออกเพราะท้อง (คือเรื่องอาหารไม่ใช่ท้องที่ตกใจเขาปู้ปู้ยามา) ผมได้แต่เตือนสติมันว่า เฮ้ย! ปลาหมึกนะเขาวามีคุณค่าในทางอาหารเหลือคณานับเขี้ยวนาทางวิทยาลัยเขาประสงค์จะให้เรามีสุขภาพดี แข็งแรง ถึงได้หาของดีๆ ให้เรากิน ” มันกลับตอบผมว่า ” โอ้คุณภาพดีนะมันจริงหรือ แต่ทุกๆ วันใครมันจะไปกินลง และอาหารที่มีคุณภาพดีก็มีใช้จะมีแต่ปลาหมึกนี่หว่า ” ผมยังไม่ยอมแพ้ ” แล้วที่อาจารย์หอทำไมท่านทนอยู่ได้ไม่เห็นเป็นไร ” ไร้อ้อซู้ย! ” มันตอบอย่างเคียดแค้น ” ล้อเห็นหรือเปล่าว่าหลังจากท่านนั่งจิบๆ จิบๆ แล้วท่านออกไปทานต่อที่ร้านไอ้โคกทุกวัน เพราะท่านมีเงินพอจะจ่ายค่าอาหารมื้อละสองหน ไอ้อ้วมันไม่มีทางจะทำอย่างนั้นนี้เพี้ยพรรคเพี้ยก ” แล้วเขาก็จากไปอย่างโมโหโหโโส นาคิด

เจ้าอีกคนหนึ่งออกไปเพราะไม่มีสวัสดิภาพหรือเสถียรภาพแห่งความมั่นคง เรียกได้ว่าออกเพราะ ลอส เซคเคียวริตี เรื่องก็มีว่า ” อ้วนทนสภาพต้องนั่งคิด นอนคิด ยืนคิด คอยระวังแต่ชะโมยมันจะมาชะโมยกางเกงของอ้วนไม่ไหวเพราะอ้วนมีอยู่สองชุดเท่านั้น และชะโมยมันก็ซุกซุ่มซะด้วย มันก็พวกเด็ก ๆ นั้นแหละจับได้ก็ปล่อยมันเสียอ้วนก็เห็นด้วย ไอ้จะให้อาจารย์ท่านคอยเผ่ากางเกงให้อ้วน

ออกจะผิดหลัก ทางที่ดีอ้อออกไปเสียอาจารย์ท่านจะได้มีงานคอยระวังความปลอดภัยน้อยลง อย่างน้อยก็ลดลงไปหนึ่งคนจริงนะ” แล้วเขาก็ออกไปจากหอ.....สาร

นายกรแก่นอีกรายหนึ่ง หมอนี่เป็นโรคเส้นประสาท วันหนึ่งหมอหวักระเป่าเดินออกจากหอ ผมถามว่าทำไมหมอถึงออกจากหอ หมอตอบว่า “ห้องผมอยู่ติดทางด้านสระ วันเสาร์อาทิตย์มีใครไม่รู้ชอบมาซ้อมบินเปรี๊ยะ ๆ อูริมสระเสมอ ผมตกใจทุกที ผมคนกลัวตายครับ ขึ้นอยู่ต่อไปผมเป็นบ้าแน่ ลาละครับขอให้คุณจงโชคดี” แล้วหมอก็จากไป..... โรเอ๋อัย กรรมของมนุษย์แท้

เจ้าเดชะอีกคนหนึ่งที่มาขอความช่วยเหลือจากผม “เฮ้ยช่วยชนของหนอยวะ” “เจ้าจะไปไหนละเพื่อน” ผมถาม “ไปอยู่นอกห่อวะ” “ทำไมละ” “เกรดไม่ถึงวะ” เจ้าหมอนี่ชอบไปเป็นยามเผ่าตามหอพักเอกชนรอบ ๆ วิทยาลัยเสมอ ๆ เลยต้องอำลาจากหอด้วยเหตุว่าเกรดไม่ถึง... สมน้ำหน้ามัน

นายเสมอชัยหวักระเป่าออกนอกหอ เพราะเขาให้ออก “อาจารย์ท่านว่าเมื่อตอนอ้อสอบเข้ามาอ้อเตะลูกบอลได้ไกล พอเข้ามาแล้วเตะไม่ไหวไม่เก่ง เลยหมดความสามารถที่จะอยู่ในหอต่อไป ปู่โรจะให้อ้อเตะยังไงไหว ขำกินไม่ได้ นอนดิ๊ก กิจกรรมข่าเหมอ ๆ อ้อก็จอด” เจ้าหมอนี่ออกเพราะเตะฟุตบอลไม่ไกล ก็มันอยากไม่เก่งเหมือนปรีดา หรือชัยยะ ก็สมควรแล้ว.....ช่างหัวมัน

คุณเริงชัยออกเพราะ “ผมทนสภาพความสกปรก และไม่เป็นที่เรียบร้อยของหอพักไม่ไหว อะอะเอ็ดเตะไรไม่มีสมาธิในการทำงาน ที่หลับที่นอนไม่เรียบร้อย ผมทำอยู่คนเดียวก็รังจะเป็นที่เขม่นของเพื่อน ๆ ขอออกไปเช่าห้องลงมากอยู่ดีกว่า” แล้วเขาก็จากไปอย่างยะโส เอ! อาจารย์ปกครองหอรู้เข่าคงจะโมโหมิใช่น้อย... เชิญไปเดอะครับ

นายแก้วออกไปเพราะสาเหตุ “ไม่รู้เหมือนกันวะ อ้อไม่กินเส้นกับนายก และเพื่อน ๆ หลายคน เขาคงไปฟ้องอาจารย์ว่าอ้อเกเร อาจารย์ท่านเลยเอาแต่ด่าว่าอ้อเสมอ ความจริงอ้อคนดี แต่อ้อไม่อยากเดี่ย ไอ้เรานั้นคนไม่ยึดหลักราชการที่ว่า สิ้นมาก ปากสอพลอ ล้อไซ้แดง แกรงวิชา ก็ขออำลาดีกว่า” เขาว่าคั้งจ้องกันเป็นกลอนตามนิสัยเดิมของคนไทย... แล้วก็จากไป.....ไปเดอะนะพ่อไป

พอเขียนมาถึงตรงนี้พอดีเจ้าพงษ์ศักดิ์มาแล้ว หมอคงมาทวงต้นฉบับตามเดิม ป้าผ่า
หมอนี้ ผมไม่กลัวมันสู้ละก็ขอซัดซักเบ็ง เอาละคุณจะมีตาสเหตุของใครตามที่กล่าวมาแล้วเพื่อการออก
นอกทองของคุณก็ตามที ผมขอเลือกเอาการซัดหน้าเจ้าหมอพงษ์ศักดิ์นี้แหละเป็นขนวนของการออกนอก
หอ เดี่ยวคอยดูซิครับ

นิคม ทรัพย์บุศย์

“เป็น”

โดย ช.ม.

เมื่อได้รับสมญาว่า BMOC แล้วทุกคนควรจะ

“เป็น” เป็นในที่นี้ ข้าพเจ้าหมายถึง

- สุขุม⁴เป็น
- ดุ⁴สุรา⁴เป็น
- เทียว⁴เป็น
- กิน⁴เป็น
- เล่น⁴เป็น
- เรียน⁴เป็น
- และเป็น ๗๗

ขยายความ :

สุขุบทริเป็น : คือไม่สุขุบทริบนทอนอน ไม่เดินสุขุบทริให้พ้นพ่าน สุขุเฉพาะในที่ที่เขากำหนดไว้เท่านั้น คือในแดนที่นั้น ถ้าจะสุขุให้เป็นอย่างดีเยี่ยม ก็คือ "เป็นสุขุไม่เป็น"

ตัมสุราเป็น : ผู้ที่ตัมสุราเป็นอย่างแท้จริงนั้นจะต้อง "ตัมแล้วไม่เมา" ถ้าผู้ใดตัมสุราแล้วเมา ท่านว่าตัมไม่เป็นทั้งนี้เพราะตัมมากจนเกินไปไม่รู้จักประมาณตนเอง และคุณสมบัติของผู้ที่ตัม "เป็น" อีกข้อหนึ่งก็คือ จะต้องไม่ตัมสุราในบริเวณวิทยาลัย และผู้ที่ตัมเป็นอย่างแท้จริงก็คือ "เป็นไม่ตัม"

เที่ยวเป็น : ชาวหอทุกคนควรจะเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจพอสมควร เมื่อเที่ยวแล้วไม่กลับตึกจนเกินไป ต้องระลึกเสมอว่าเรามีงานทำในวันรุ่งขึ้น

กินเป็น : กินในที่นี้คือรับประทาน ที่เรียกว่ารับประทานเป็นก็คือ ไปรับประทานอาหารตามเวลาที่กำหนดไว้ ไม่รับประทานสองภาค ไม่ยกภาคไปรับประทานบนทอนอน ฯลฯ

เล่นเป็น : เล่นในที่นี้หมายถึงเล่นกีฬา เช่นเล่นฟุตบอลและบาสเกตบอลเป็น คือไม่เล่นหรือเลี้ยงลูกบอลบนตึกนอน ต้องเล่นในสนามที่เขากำหนดไว้

เรียนเป็น : คือเวลาเรียนด้วยตนเอง หรือที่เรียกว่าอ่านหนังสือแล้วไม่ควรรุ่ยกัน ถ้าคุณกันขณะอ่านหนังสือท่านเรียกว่า "เรียนไม่เป็น"

และเป็นอื่น ๆ ที่ชาว "บีมอค" จะต้อง "เป็น" แต่ไม่เป็นในทางที่ไม่ดี - เป็นเฉพาะในทางที่ดีเท่านั้น และโปรดนำเอาคำว่า "เป็น" ไปใช้ให้ถูกต้องด้วย

เพื่อน

ถ้าจะต้องให้มีคำประพันธ์เพราะเพราะ สักหนึ่งบทมาประกอบไว้
ณ ที่นี้เพื่อประดับขรมแก่เรื่องนี้แล้ว เชื่อว่าคุณคงจะสามารถทำได้แล้วว่า
ควรจะเป็นคำประพันธ์ชนิดใด ผมจึงขอละไว้ในฐานที่เข้าใจไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คำว่า เพื่อน จะตรงกับคำว่าอะไรในภาษาซูลู หรือภาษาเมารีนั้น ผมไม่อาจจะทราบได้
และก็คิดว่าไม่มีความจำเป็นแค่ไหนเลยที่เราจะต้องไปรู้จักเขาด้วย เพื่อนนั้น โดยทั่วไปเราหมายถึงผู้ที่
มาร่วมกิจกรรมกับเราในด้านต่างต่างกัน จึงเป็นที่น่าสังเกต หรือไม่น่าสังเกตก็ตามว่า เรามักจะแยก
ประเภทของเพื่อนออกตามกิจกรรมที่กระทำ

ระยะทางจากตอนนอนไปถึงปากซอยประสานมิตรนั้น ผู้รู้ท่านเคยบอกไว้ว่า มีระยะทางยาวถึงกว่า ๑๕๐.๐๐๐ เซ็นติเมตร จะนับว่าไกลก็ไกลนัก สำหรับคนที่ต้องเดินคนเดียว จึงมักที่เวลาจะต้องเดินออกไปข้างนอกสักทีก็ต้องเรียกหาใครออกไปเดินด้วย อย่างนี้พอจะเรียกได้ว่าไปเป็นเพื่อนเดิน

สองปีจากร่วมวงชาวอันเกรียงไกร จากมาสู่อานาจักรเทาแดงที่ลือชาไปทั่วแผ่นดินไทยในวงงานของเสมาธรรมจักร หัวใจแล้งมาจากทางโน้น ถึงจะไม่ถึงกัณฑ์แห่งผากเป็นผุยผง แต่ก็ทำเอากระวนกระวายใจอยู่ไม่น้อย จะทำอะไรสักสิ่งมาชะโลมหัวอกให้มันลุ่มชุ่มหรือก็ยาก ถ้าไปว่า ให้ใครเขาฟังละเขาก็คงจะว่าเอาว่า นี่แหละคนไม่มีเพื่อนใจ อ้อมมม.....เพื่อนใจ

แต่ตรม ลมตก ฟ้าแจ้วแจ่มกระจ่างดีกว่าหน้าของใครคนหนึ่ง ซึ่งคงนั่งหุงข้าวคอยทำอยู่ที่บ้าน พยาลีในท้องซึกจะเริ่มออกฤทธิ์ทำเอามีอาการขยักขยอนอยู่ในท้องหรือก็หลายตลบ อตรนทนอยู่ไม่ได้จึงต้องไปเที่ยวหาน้ำทิพย์มาชะโลมกระเพาะเสียเพลานึ่งก่อน แต่อย่างไรก็ดี การจะไปเที่ยวนึ่งหัวซุนอยู่เพียงคนเดียวมัน ปราชญ์ในวงสุราท่านว่าไม่บังควร จึงควรจะมีใครไปอีกสักคน นัยว่าจะได้ช่วยกันออกเงินด้วย อย่างนี้สุรบาลท่านเรียกว่า เพื่อนกึ่ง

แปดสิบกว่าชีวิตที่อยู่รวมกัน กินข้าวจากหม้อหนึ่งใบเดียวกัน จากหม้อแกงกันปะใบเดียวกัน ถ้าจะไม่มีอะไรผูกพันต่อกันเลย ก็เห็นจะกินไปหน่อย จึงทุกครั้งที่มีงานไม่ว่าจะเป็นส่วนตัวหรือส่วนรวม ชาวหอทั้งหมดจึงขมขมสูสมอ เพราะความสามัคคีที่พันผูกอยู่ในกันหัวใจของคนทุกคนทำให้เราไม่ได้เคยนึกหวาดหวั่นต้องงานใดใดเลย เอาทุกทำ ทุกทาง แล้วก็ทุกที นี่แหละที่เขาเรียกกันว่า Bmoc "เพื่อนตาย"

เข้มยาวไล่เข้มสั้นมานานโซ ตั้งแต่เมื่อเข้มสั้นยังอยู่ที่เลขแปด ไล่มาเรื่อยเรื่อยจนถึงเลขสิบสอง ก็ยังไม่ยอมหยุด เหมือนกับที่ผมยังไม่ยอมหยุดเขียน แต่ตอนนั้นเห็นจะต้องยอมแพ้เสียทีละรู้สึกว่าจะตึกเกินไปแล้ว รีรอต่อไปอีกก็คงจะได้แต่ก็ไม่ตึกนัก เดียว เพื่อนนอน เขาจะว่าเอา

ดาวร เข้าวัดวิชาตัน

ตี ๓

พระจันทร์ทอแสงอร่ามไปทั่ว ฟ้าสว่างระยับเหมือนเงินยวง

ฉันยังนั่งอยู่ที่นั่น.....นาน.....นานเท่าที่ฉันนั่งอยู่ที่นั่น

แสงจันทร์ ลมเย็น กระจ่าง.....ฉันเคลิ้มไป

เทพธิดาผู้โสภิต ลอยลงมาจากสวรรค์

เธอจูงมือฉันลอยขึ้นไป ผ่านปุยมะฆาต กระทบดารา จนกระทั่งถึงแดนสุชาวดี

เทพธิดาผู้ปราณีพาฉันชมอุทยานสวรรค์ มาลีหลากสี บุปผาหลากกลิ่น

อา ! สวรรค์

เธอจูงมือฉันมายังโคนพฤกษชาติระดับใบ ไสวซ้อ พร้อมกับพูดว่า.....

อา ! ดอกฟ้า งามเกินดอกไม้ใดที่ฉันเคยพบ อ่อนและไหว เอบอบและนุ่มละมุน

กลับเป็นระดับแม้จะบอบบางไปบ้าง ฉันรักเธอ....

ฉันรักดอกฟ้า.....ฉันรักดอกฟ้า

ดอกฟ้าดูเหมือนจะปรานีฉันอยู่บ้าง กิ่งเริ่มโน้ม ฉันเอื้อมมือ

ทันใดนั้น ! ! !

เทพธิดาผู้โสภิตเมื่อครู่กลับร่างเป็นแม่มดผู้ทรลัษณ์.....มันคำราม

“.....อย่านะ ไอ้หนูม เอ็งไม่มีสิทธิ์ มือของเอ็งมันสกปรกเกินไปกว่าที่จะไปแตะต้องทิพย์มณี

เอ็งเป็นคนบาป.....”

ฉันรู้สึกตัวเองว่าร่วงวูบสู่เบื้องล่าง และเมื่อฉันสำนึก.....ฉันก็เห็น

พระจันทร์ทอแสงอร่ามไปทั่ว พื้นน้ำวระยับเหมือนเงินยวง

ฉันยังนั่งอยู่ที่นั่น.....นาน.....นานเท่าที่ฉันนั่งอยู่ที่นั่น

ภาพหลอนเมื่อแต่ก้สูญไปก็จริง แต่หูฉันยังได้ยิน

“.....เอ็งไม่มีสิทธิ์.....เอ็งเป็นคนบาป” อา ! ฉันไม่มีสิทธิ์แม้แต่จะรักเขี้ยวหรือ.....?

ทองหลาง

๒๙ ธันวาคม ๒๕๐๙

ประเพณีเลี้ยงอาหารแบบขันโตกดินเนอร์

โดย พนาเหนือ

ผู้เขียนขอแนะนำให้รู้จักการเลี้ยงอาหารแบบขันโตกดินเนอร์ อันเป็นงานเลี้ยงอาหารตามประเพณีของชาวเหนือโดยเฉพาะนิยมจัดขึ้นในงานใหญ่ ๆ เป็นต้นว่างานฉลองงานพิธีต่าง ๆ งานชุมนุมของสมาคมต่าง ๆ ตลอดจนถึงการจัดเลี้ยงต้อนรับแขกเมือง หรืออาคันตุกะที่ไปเยือนเมืองเหนือด้วยงานเลี้ยงนี้จึงถือว่าเป็นงานอวดวัฒนธรรมของชาวเหนือโดยเฉพาะ จึงมีกระบวนการจัดงานที่แปลกตาและสร้างความประทับใจแก่คนต่างถิ่นที่ไปเยือนเมืองเหนือ และได้มีโอกาสทำความรู้ที่ได้พบได้เห็นในงานนี้เล่าต่อกันไปอย่างกว้างขวาง ถ้าหากได้ยินได้ฟังเรื่องนี้ไว้บ้างแล้วคงจะทำให้เข้าใจประเพณีพื้นเมืองของไทยเราได้อย่างหนึ่ง

ชั้นโตกดินเนอร์นี้ ไม่ใช่ประเพณีที่มีมาแต่โบราณกาลหากแต่คุณไกรศรี นิมมานเหมินทร์ ซึ่งเป็นคฤหบดีผู้หนึ่ง ของเมืองเหนือเป็นผู้ริเริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งมีกระบวนการจัดงานที่แปลกจะ ขอเล่าไปโดยลำดับดังนี้

สถานที่จัดงานต้องเป็นที่กว้างขวางพอสมควร เพื่อที่จะตั้งชั้นโตก (ตะลุ่ม) อันเป็นภาชนะมีเชิงใช้แทนถาดหรือพานสูงไม่เกิน ๒ คืบได้ตามต้องการ - วงหนึ่งจะนั่งกันประมาณ ๖-๗ คนใช้นั่งกับพื้นที่ปูด้วยเสื่อ รอบ ๆ บริเวณจะมีเทียนไขจุดไว้รอบ ๆ หรือตะเกียงดวงเล็ก ๆ ก็ได้ หรือจะใช้ไฟฟ้าสีต่าง ๆ ก็สวยงามดี ประดับประดาด้วยกล้วยไม้หวายและเอื้องต่าง ๆ แฉวนไว้โดยรอบ

สิ่งที่จัดตั้งไว้ก่อนคือน้ำดื่ม (คนโตกดินแบบเมืองเหนือ) และมีขันน้ำครอบไว้ กระโถนเมียง บุหรีชโย (บุหรีชนิดนี้เป็นของพม่า ใช้มวนด้วยใบตองสดที่ทาด้วยดงทรายจนแห้ง ทั้งไว้ให้อ่อนตัวแล้วมวนด้วยยาสูบ พื้นเมืองป็นด้วยกากไม้ข่อยบ้างเล็กน้อยมวนยาวประมาณ ๑ คืบ)

ก่อนจะมีผู้ยกชั้นโตกบรรจุอาหารออกมาตักก็มีสุราโดยมากใช้เหล้าโรง แต่จะใช้อย่างอื่นก็ได้ ส่วนมากใช้แม่โขงวางไว้ แยกที่จะได้รับเชิญ

มาก็จะ นั่งดื่มสุรา และกับแกล้ม ไปก่อน ตามสบาย (บางงานบางสถานที่ก็อาจจะงดสุราก็ได้) เมื่อแขกมาพร้อมแล้ว จะมีการแห่ขันโตกเข้ามาในบริเวณที่จัดงานเลี้ยง มีกลองยาวพื้นเมืองและมีช่างฟ้อนฟ้อนนำขบวนมาสัก ๔-๖ คู่ แล้วแต่จะจัดมาและบรรดาสาวงาม ที่ยกชั้นโตก แต่งกายแบบพื้นเมือง ยกชั้นโตกเดินมาเป็นแถวแล้วจัดวางชั้นโตกตามที่แขกนั่งล้อมวงกันอยู่ตามที่จัดไว้เป็นที่ ๆ และมิกลองข่าวางไว้ด้วย เมื่ออาหารพร้อมแล้วก็ถึงมือรับประทาน ในระหว่างนั้นก็อาจจะมิกวงดนตรีพื้นเมืองบรรเลงให้ฟังไปด้วย

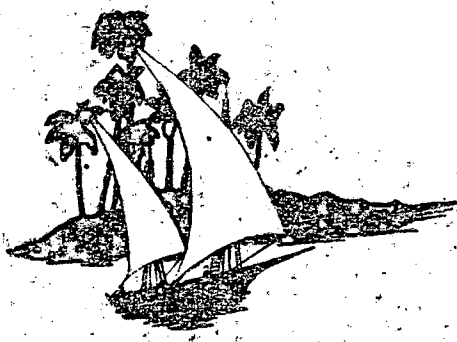
อาหารที่สำหรับเลี้ยง แบบชั้น โตกเป็นอาหารพื้นเมืองมีข้าวหนึ่ง(ข้าวเหนียว) หรือจะใช้ข้าวเจ้าแทนก็ได้ ลาบ แกงอ่อม แกงฮังเล จิ้นฮุ่ม (จิ้น=เนื้อ) น้ำพริกอ่อง แกงคั่วต้มหมู ส่วนของหวานก็มีวันกะทิ ข้าวแต่น (นางเล็ด) ขนมเปียกก้อน หรือทองหยิบทองหยอด

การส่งบัตรเชิญในงานนี้จะระบุไว้ด้วยว่าเลี้ยงแบบชั้นโตกดินเนอร์ การแต่งกายจึงแต่งแบบคนเมือง คือสุภาพบุรุษแต่งกายด้วยชุดหม้อฮ่อมคือกางเกงจิ้นสีกรมท่าหรือสีฮ่อมมะเกลือ เสื้อหม้อฮ่อมจะใช้ผูกเชือกหรือใช้กะตุมก็ได้ มีผ้า

ชาวมาคาคาเอว หากเป็นฤดูที่มีดอกมะลิมาก ก็ใช้ดอกมะลิร้อยเป็นพวงคล้องคอ ร้องเท้าตามแบบโบราณ คือร้องเท้าหนีบ (ที่ใช้หัวแม่เท้าค้ำ) แต่ปัจจุบันใช้อะไรก็ได้ตามสบาย สภาสตรีกึ่งผ้าถุงยาวครอมเท้า เสื้อแขนบอรูปตัววี (คอยะวา) แขนยาวกลัดคมที่หน้าอก มีผ้าสไบเฉียง เกล้ามวยทัดหรือเสียบดอกไม้ไว้ด้วย

เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว อาจจะมีการ

กล่าวสุนทรพจน์หรือคำอวยพร ตามแต่ลักษณะของงาน แล้วแต่เจ้าภาพจะจัด จากนั้นก็มีการละเล่นต่าง ๆ เช่น ดนตรีพื้นเมือง ฟ้อนเทียน ฟ้อนดาบ ฟ้อนเจิง (คือการฟ้อนออกท่าทางต่าง ๆ ที่ใช้ในการรบของนักรบโบราณ มีการตีกลองสะบัดชัย กลองออกศึกประกอบด้วย) จนกระทั่งเวลาอันสมควรก็เลิกงาน

“ ลูก พ่อ ”

พ่อสอดส่องสายตามองแม่
แม่เพียงแค่ว่าตามองมา....เฉย
เพียงชายมองแล้วแม่ก็เหมินเหมย
พ่อยังเลยตามหลังระวังมา

พ่อไม่เกี่ยวเกะกะระรานจิต
พ่อเซยซิดเพียงใจฝันใฝ่หา
แม่มคงไม่รู้ใจในสัญญา
เห็นแม่มาคราใดพ่อใจรัว

ออกพรรษานานจำน้อย
นักเลงหมักระรานพาลเดินยั่ว
แม่ต้องหลีกหน้าเร้นใจเต็นกลัว
สองชายช่วยยังตามคอยหยามเอา

พ่อสอดส่องสายตามองแม่
ส่งยิ้มแค้นมปากฝากสาวเจ้า
แล้ว หนึ่ง...ผลัวะ, สอง...ผาง อย่างไม่เบา
สองชายเมามีนสลบ ชบคาคิน

แม่เพียงแคชายตามองมา...ยิ้ม
พอใจยิ้ม เพียงดูรู้ใจสั้น
จากวันนั้นพ่อ...ใจ ไร้ราคิน
ได้ชมฉนิโฉมแม่พอแก้ใจ

พ่อส่งตามองแม่และมองยิ้ม
แม่ยิ้มกริ่มตูลูกปลุกวิสัย
ลูกของพ่อ เลือดของพ่อ ก่อเกิดไว้
แล้วไหนจะไม่เดิน เจริญรอย

ถาวร เชาว์วิฑูรย์

ฉัน... ผู้ที่ถูกลืม

ชีวิต... ของฉัน ซ่างซ่าซากจำเจยิ่ง..... ภายในอาณาจักรรว้าตาชายสี่เหลี่ยม..... ไม่สู้กว้างใหญ่นัก ฉัน... จำต้องทำหน้าที่กระโดดโลดเต้นอยู่บนลานสนาม ซึ่ง... อาจจะนุ่มอ่อนนุ่มด้วยพินหญ้า..... แข็งด้วยดินปลวกที่บดละเอียดแล้วทับไว้แน่น..... แม้กระทั่งแข่งกระต่ายด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก..... หรือหินบดอัดบดให้เรียบเสมอกัน ฉันก็... จำใจต้องทนรับสภาพนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แน่ะละ..... ฉันไม่เคยปรียากบ่นเลย

รูปร่างของฉัน...สวยงามดีดอก แต่.....ฉันไม่มีสัดส่วนให้วัดเหมือนนางสาวจักรวาลทุก
วันนี้ เพราะ...เอว...อก...และสะโพกของฉัน...กลมกลิ้งเท่ากันหมด ขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลาง.....
ประมาณ ๓ นิ้ว รอบตัวของฉัน...มีขนสีขาเป็นปุยอ่อนนุ่มโดยรอบ.....มีเส้นรากลับสองเส้นพองาม
คุณสมบัติของฉันคือ.....ความยืดหยุ่นตามแรงที่จะมากระทบกายฉัน.....ในทิศทางต่าง ๆ

หลังจากมนุษย์ได้ค้นพบโลกใหม่คือ...ทวีปอเมริกา...แล้ว เขาก็ได้พบว่า...ยางพารา....
ในอเมริกาใต้นั้น.....สามารถดัดแปลงเป็นเครื่องเล่นประกอบความบันเทิงได้.....หลาย ๆ อย่าง.....นั่นเอง
.....ชีวิตของฉัน.....เริ่มอุบัติขึ้นครั้งกระนั้น.....ปัจจุบัน.....ฉัน.....มีสาขา.....ลูก.....หลาน.....เหลน.....กระ
จ่ายออกไปทุกมุมโลก.....โดยเฉพาะที่.....สหรัฐอเมริกา.....อังกฤษ.....ออสเตรเลีย.....ญี่ปุ่น.....แม้กระทั่ง
ประเทศไทย.....ฉันมีโอกาasyangเหยียบเข้ามา.....หลายสิบปีแล้ว ชื่อของฉัน.....มีต่าง ๆ ตามแต่มนุษย์กลุ่ม
ไหนจะผลิต.....แล้วตั้งนามให้โดยไม่เคยตามความสมัครใจของฉันบ้างเลย.....ฉัน.....อยู่ในภาวะจำยอม
ให้เขาอุปโลกชื่อ.....เช่น.....Wilson.....Dunlop.....Slazenger

ก้าวแรก.....ที่ฉันได้อย่างเหยียบแผ่นดินไทย.....ฉัน.....รู้สึกตื่นเต้นมาก.....ทุกคนมองฉันอย่าง
แปลกใจ.....สนใจ.....แต่.....น่าน้อยใจที่.....หลายคนบนว่า.....ฉันเป็นสิ่งที่เข้าใจยาก.....กว่าจะเข้าใจก็ต้อง
ใช้เวลานาน.....เขาว่า.....ท่าทีของฉันมากไป.....ซึ่ง.....ไม่เป็นความจริงเลย.....หากเขาพยายามศึกษาฉัน.....
ให้มากสักนิด.....เขา.....คงจะไม่พูดเช่นนั้น.....ถ้าเขา.....เข้าใจฉันได้ซึ่ง.....เขาก็คงรักฉันมากทีเดียว.....เพราะ.....
อย่างน้อย ๆ.....ฉันก็คิดว่า.....ฉัน.....เข้าใจง่ายกว่า.....คุณสุภาพสตรีที่น่ารัก.....หลายสิบเท่า.....ซ้ำ.....ราคาก็
ถูกกว่า.....แถมยังไม่ต้องมานั่งเสียเวลา.....ศึกษาหัวใจ.....ให้เปลืองมันสมอง

สิ่งที่น่าภาคภูมิใจ.....ของฉัน.....ก็คือการที่หลายคน.....เขาเรียกฉันว่า....."ก็ฟ้าซ้ำหลวง"
แม้.....จะเป็นคำพูดที่กล่าวอย่างเสียดสี.....แต่.....ฉันก็พอใจ.....เพราะนั่น.....แสดงให้เห็นว่า.....ในวงการของ
ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เท่านั้น.....จึงจะมีโอกาสรู้จักชอบพอนฉัน.....หรืออย่างน้อยก็ต้องเป็นพวก.....ผู้ที่มีเงิน
สักหน่อย.....จึงทำให้.....วงการของฉันคับแคบ.....เฉพาะ.....วงสังคมชั้นสูงเท่านั้น

หลังจากอยู่เมืองไทย...ไม่นาน ฉัน...ได้มีโอกาสย่างเข้ามาสู่.....อาณาจักรลวดตาข่าย
ของ.....วิทยาลัยวิชาการศึกษาระธานมิตร.....สืบเลือดเนื้อสืบทอด.....ด้วยความภาคภูมิใจ ซึ่ง.....เมื่อแรก
เริ่ม.....ก็เหมือนกับที่อื่น ๆ ที่เคยประสบมา.....ทุกคนตื่นตื่น.....สนใจ.....และชื่นชม.....เสียดายว่า.....ความ
จำของฉันเสื่อมไป.....จนกระทั่งไม่ทราบว่า.....ใคร.....เป็นผู้พาฉันเข้ามา ณ สถานที่แห่งนี้ และฉัน.....
ก็ไม่ทราบว่า จะร้องถามใครได้.....เดาเองว่า.....คณาจารย์ที่กลับจากต่างประเทศ.....คงเป็นผู้เริ่ม.....
สนับสนุนกรรมัง

ฉัน.....มีชีวิตในรั้วเทาแดง.....นานพอสมควร.....ด้วยความสุขสบาย.....ลำพองในศักดิ์ศรี
ฉันจำได้ว่า.....ครั้งหนึ่ง.....ฉันได้รู้จักสุภาพสตรี.....ที่เข้าใจฉันได้ดีกว่าใคร ๆ.....ในระธานมิตร เธอ.....
เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในวงการคนหนึ่งของเมืองไทย ฉัน.....จำได้ดีทีเดียว และ.....พเนวี สุดสวัสดิ์
คือนามของเธอ.....ยุคนั้น.....หลายคนจึงสนใจฉันเป็นพิเศษ ทั้งนี้.....ก็เนื่องมาจากสุภาพสตรีผู้น่ารัก
ท่านเอง

จากอดีต.....ถึงปัจจุบัน.....อดีตที่หวานชื่น.....ที่ฝังอยู่ในความทรงจำของฉัน.....ตราบชีวิต
แต่.....บัดนี้.....ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นความผันผวน ฉัน.....กำลังจะเป็นผู้ที่.....ถูกลืม และ.....ฉันกำลัง
จะถูกลืม.....อาณาจักรของฉันนับวันจะเสื่อมโทรม.....ลงไปทุกที.....พันสนามคอนกรีตของฉันแตกร้าว
ร้าวตาข่าย.....ขาดเป็นรอยโหว่ทั่ว.....รอบอาณาจักรของฉันกำลังเป็นแปลงเพาะพันธุ์.....หญ้าสำหรับ.....
เลี้ยงโคนม.....ได้เป็นฝูง ๆ

ฉันถูกลืม.....อ้อ.....ต้องมีสาเหตุแน่ ๆ แต่.....ฉันก็ยังคิดไม่ออก.....จนกระทั่งฉันเห็นวัตถุ
กลม ๆสีขาว.....อยู่ดหูนได้.....คล้าย ๆ ฉัน.....จะผิดกันก็ตรงที่ เขา.....ไม่มีขนอ่อนนุ่มเหมือนฉัน
ตรงข้าม.....เขามีผิวกายที่แข็งกระด้าง.....ขรุขระ.....น่ารัง.....และมีขนาดเล็กกว่าฉันมาก.....ไม้ที่ใช้สัมผัส
เขามีหลายแบบ.....รูปร่างเหมือนไม้เท้า.....มีโลหะแข็ง ๆ ทุ้มตอนปลาย.....ไม่เหมือนกับไม้ที่สัมผัสฉัน
ซึ่ง.....มีลักษณะคล้ายตะแกรงปิ้งปลา.....ซึ่งด้วยเส้นเอ็นแบบต่าง ๆ ตามความนิยม.....ฐานะของผู้ใช้

สิ่งที่เข้ามาแย่งความสนใจ..... ที่ฉันเคยได้รับมาก่อนนั้น..... เห็นใคร ๆ เขาเรียกกันว่า... Golf

ฉัน..... อดที่จะแปลกใจมิได้..... ที่นิสิต..... นักศึกษาประสานมิตรมองข้ามความสำคัญของฉันไปหมด ยิ่งตอนประชุมแบ่งเงินงบประมาณกีฬาด้วยแล้ว..... หาผู้สนับสนุนฉันยากเต็มที่..... ส่วนมากหันไปสนใจ..... รักบี้..... ฟุตบอล..... ตะกร้อ..... มากกว่า..... อ้างกันว่า..... เป็นกีฬาที่น่าชื่อเสียงมาให้..... ฉัน..... ไม่ได้ถือจลาเจ้าพวก..... ลูกรักบี้..... ฟุตบอล..... แม้แต่น้อย..... แต่..... สงสวในความสำคัญผิดของนิสิต..... นักศึกษาต่างหาก..... เพราะ..... เมื่อเขาเหล่านั้นสำเร็จการศึกษา..... รับปริญญา..... ไปทำงานตามสถาบันการศึกษาในต่างจังหวัดแล้ว..... เขา..... จะเชิญศึกษาธิการจังหวัด..... ผู้ว่าราชการจังหวัด..... มาลงสนามรักบี้..... เพื่อการสมาคมกระสุนหรือ..... ลองคิดดูซิ..... หรือจะเลือกลูกกลม ๆ..... ผิวเกลี้ยง ๆ..... แข็งกระด้างบนพื้นก้ามเหยี่สี่เหลี่ยม..... ที่เรียกว่า..... บิลเลียด.....

ความน้อยใจ..... ซ้ำใจ..... ของฉันยังไม่ทันหาย..... เหตุการณ์ที่สนสะเทือนอารมณ์ที่ทำให้ฉันต้อง..... ปวดร้าว..... เพิ่มประดงเข้ามาอีก..... ประสานมิตร..... กำลังเต็มไปด้วยบาคอนกรีตตามแบบฉบับของกรุงเทพมหานครศิวิไลซ์..... ต้นกำมปูที่แผ่รเงา..... ถูกโคนลง..... สระน้ำด้านหน้าถูกถม..... มีหอประชุมที่มาขึ้นแทนที่..... อาณาจักรของฉันถูกรบกวณ..... เส้นเหล็กกองมตีมา..... หนักอึ้ง..... สุ่มเป็นกองพะเนินบนลานสนามร่วตชาชาติขาดพรุณ..... ลูกเรือ..... ฉัน..... คงไม่มีโอกาสได้วิ่งเล่นบนสนามอีกแล้วซิเนะ..... เพราะได้ยินเขาพูดกันว่า..... จะใช้เป็นลานจอดรถของคณาจารย์..... ในสถาบันนี้.....

อันที่จริง..... เมื่อประสานมิตรของเรามีหอประชุมที่โอโดงทันสมัย..... ก็ควรนับได้ว่าเป็นการเชิดหน้าชูตา..... เสริมสง่าราศี..... ดีแล้ว..... เพื่อว่าต่อไป..... นิสิต..... นักศึกษาที่จบหลักสูตรชั้นปริญญาออกไป..... จะได้มีโอกาสรับพระราชทานปริญญาบัตร..... ณ..... หอประชุมนี้..... สมภาคภูมิไม่ต้องมานั่งแออัดกันในหอสมุดที่..... ทันสมัยที่สุดของประเทศไทยเมื่อ ๔-๕..... ปีก่อน.....

ฉัน..... คงมีความคิดพิสดาร..... เห็นแก่ตัวมากเกินไปกระมังเนะ..... ก็ในเมื่อทุกคนเขาออก..... ขึ้นชมต้อสิ่งก่อสร้างใหม่ ๆ..... สวย ๆ..... งาม ๆ..... ทั้งนั้น..... มีแต่ฉันผู้เดียว..... ที่หัวโบราณไม่ยอมรับในการ.....

เปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาเรื่อย ๆ หรือ...อาจเป็นไปได้ที่ว่า...ฉัน...ไม่ชอบใจก็เนื่องมาจากการที่
ฉัน...ถูกรบกวนสนามวอลเลย์บอล...นั้นเอง

ความหวัง...ที่เลื่อนกลาง...คือ...สนามวอลเลย์บอลแห่งใหม่ของฉันข้างหอประชุม...แต่...นั่นเป็น
เพียงโครงการ...เลื่อนลอย...คงไม่แน่นอนนักดอก...ฉัน...ผู้ที่ชะตาตกอับ...คงจะถูกกลืนอยู่เช่นนี้
จนกว่า...ฉัน...จะมีสนามวอลเลย์บอลใหม่จริง ๆ...และมีผู้สนใจฉัน...สนับสนุนฉันอย่างจริง ๆ...ซึ่ง...ฉัน
กำลังรอคอยอยู่ทุกขณะจิต...ก่อนที่ชื่อของฉันจะถูกกลืนจากความทรงจำของ...สถาบันประสานมิตร...
แห่งนี้...

กมล วีรวงศ์

๑๓ พฤศจิกายน ๐๕

ที่ดินจัดสรรของสมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา

รุ่นที่ ๒

๑. ที่ดินรุ่นที่ ๒ อยู่ติดกับแปลงเดียวกับรุ่นที่ ๑ มีจำนวน ๒๐๐ แปลง
เท่านั้น โปรดติดต่อตั้งแต่นี้

๒. ราคาที่ดินตารางวาละ ๒๓๐ บาท (เท่าเดิม) ผ่อนส่งเดือนละ ๓๘๘
บาท ต่อ ๑๐๐ ตารางวา เป็นเวลา ๖๐ เดือน ไม่มีเงินล่วงหน้า รวมค่าวางท่อประปา
และบักเสไฟฟ้าเสร็จ

๓. การคมนาคมสะดวก มีรถประจำทางผ่านตลอดเวลา เป็นทำเลที่ดี
สำหรับจะเป็นที่อยู่อาศัยในอนาคต

สนใจโปรดติดต่อได้ที่ สมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในวิทยาลัยวิชาการ
ศึกษาประสานมิตร หรือที่คุณสัมพันธ์ ล้ำเจียก กองคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือที่
อาจารย์ อโณทัย ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา โทร. 912593

สตาร์ทเยียม

922 ถนนพญาไท ข้างตลาดสามย่าน ตรงข้ามป้ายรถประจำทาง พระนคร

ผู้ผลิตจำหน่าย

รองเท้ากีฬาทุกชนิด

เสื้อ, กางเกงกีฬาทุกขนาด

ลูกฟุตบอล ชนิดต่าง ๆ

รับรองคุณภาพ ทนทาน ฝีมือประณีต ราคาข่อมเขา

นอกจากนี้ยังรับตัด เสื้อผ้า กางเกง ชุดสากลนิยม

เชิญติดต่อได้ทุกเวลา

ด้วยอำนาจนันทนาการจาก

บริษัท เกสเตตเนอร์ (อีสเทอน) จำกัด

๙๙-๑๐๑-๑๐๓ พัฒนพงศ์ พระนคร

□ □

สาขา ผู้จำหน่าย

เครื่องอัดสำเนา

เครื่องปรุ กระดาษไข

และผลิตภัณฑ์เกสเตตเนอร์

ลิขสิทธิ์

๑๑๗ ถนนสุขุมวิท ๒๑ (ซอยอโศก)

พระนคร

สถานทูตตติเตองแกง

มาตรฐานแหงยก

อภินันทนาการ

จาก

คุณวิชัย สุทธิพานิช

ห้างปันนา 537 ถนนพลับพลาไชย โทร. 28884

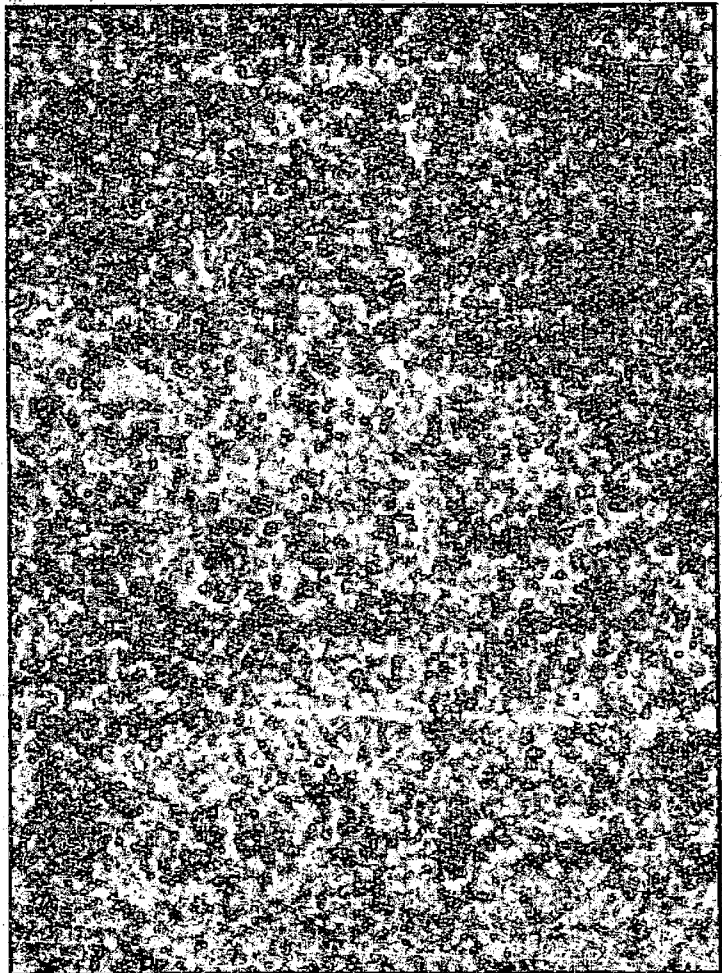
อภินันทนาการ

จาก

บริษัทตั้งทองฮวด

32-36 สัมพันธวงศ์ พระนคร

ท ๖ เ น ย บ ๗ ๖ ท อ ๒ ๕ ๐ ๙

กมล วีรวงศ์	2509	ประธานแผนกเทนนิส 2509 เจ้าหน้าที่หนังสือพิมพ์หอออน 1 เทเบิลเทนนิส	สุพรรณบุรี
เกษม กองสิงห์	2508	ประธานหอออน 2 ตะกร้อ	ลำพูน
เกษม บุญอ่อน	2508	ผู้ช่วยโฆษกองค์การนิสิต 2509 คนตรีไทย	ลพบุรี
เกษม เพื่อกสูงเนิน	2509	บาสเกตบอล	นครราชสีมา
เกษม เนียมบุญชูร (โก)	2508	ตะกร้อ	อุตรดิตถ์
โกวิท จารุมิตร	2507	ปฏิคมหอออน 2 รักบี้ ฟุตบอล	จันทบุรี
โกมล บุญยประสาท	2508	ฟุตบอล	พัทลุง
โกสิน ทักษ์ประคิษฐ์	2506	นายกองค์การนิสิต เทเบิลเทนนิส	พระนครศรีอยุธยา
จรินทร์ สุกุลถาวร	2507	บาสเกตบอล	นครนายก
จิระ บุญมาก	2509	รักบี้ ฟุตบอล	สิงห์บุรี
เฉลิมชัย ทองตันไทรย์	2509	บาสเกตบอล	ลพบุรี
ชลิต ปฎุมิกากร	2506	ฟุตบอล	นครปฐม

ชำนาญ เล็กนาวา	2508	ประธานชุมนุมวาทการ ดนตรีไทย	
ชยันต อุทัย (หาญ)	2509	รักบี้ ฟุตบอล	ชลบุรี
ณรงค์ มากประยูร	2509	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหอนอน 1 ดนตรีสากล	พิษณุโลก
ณรงค์ศักดิ์ อินทโกสม	2507	ฟุตบอล, รักบี้ฟุตบอล	เชียงใหม่
เดช วิโย	2509	ฟุตบอล	ขอนแก่น
ถาวร เขาวชิรรัตน์	2508	ผู้ช่วยเลขานุการองค์การนิสิต เหรียญกหอนอน 1 ดนตรีไทย	สมุทรสาคร
ถาวร อาสิงสมานนท์	2508	รองประธานหอนอน 2 ประธานแผนกตะกร้อ	นครสวรรค์
ทวีศักดิ์ กิจวิวัฒน์ชัย	2509	ดนตรีไทย	อุตรดิตถ์
ธนูทอง ทานะ	2509	ฟุตบอล	ศรีสะเกษ
ธีระ วิฑูฒิสักดิ์	2509	ดนตรีสากล	นครศรีธรรมราช
นรินทร์ แจ่มจำรัส	2509	รักบี้ฟุตบอล	ตราด
นิกร วัฒนพนม	2508	บาสเกตบอล	ฉะเชิงเทรา
นิพนธ์ ทวีคุณ	2508	รักบี้ฟุตบอล	ลพบุรี
นิยะปาร์ ระเด่นอาหมัด	2509	ฟุตบอล	ปัตตานี
นิรันดร์ หะยะกัจฉัตร	2508	บาสเกตบอล	พัทลุง
บวร เสียงมพงษ์ (เรอ)	2509	ผู้แทนนิสิตปี 4 บาสเกตบอล	ฉะเชิงเทรา

บุญยืน เวียนรัฐ	2508	ดนตรีไทย	เพชรบุรี
บุญชู ตรีทอง	2509	ดนตรีสากล เจ้าหน้าที่ดนตรีหอนอน 1	แม่ฮ่องสอน
บุญเลิศ เลิศเมธากุล	2507	บาสเกตบอล	สตูล
บำรุง สิมพลีวงศ์	2509	ดนตรีไทย	นครสวรรค์
ปกรณ์ พลาหาญ (กอน)	2508	รักบี้ฟุตบอล	ปราจีนบุรี
ประชา จำปาสัก	2508	รองประธานหอ 1 ดนตรีสากล	สุพรรณบุรี
ประทีน ศิริรัตนการ	2508	เจ้าหน้าที่พยาบาลหอนอน 2 ดนตรีสากล	สุพรรณบุรี
ประนอม ศรีสวัสดิ์	2506	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหอ 2 รักบี้ฟุตบอล	ระยอง
ประมุล ออกุ่น (มน)	2509	ฟุตบอล	อุบลราชธานี
ประยุทธ์ วัชรศิษย์	2508	ผู้แทนนิสิตชั้นปีที่ 2 ดนตรีไทย	นครสวรรค์
ประทีป กิ่งแก้ว	2506	อุปนายกองค์การนิสิต บาสเกตบอล	ภูเก็ต
ประทีป จรัสรุ่งระวีวร(ตี)	2509	เหรัญญิกองค์การนิสิต	ฉะเชิงเทรา
ปัญญา การพานิช (ยา)	2507	สาราณียกรองค์การนิสิต ดนตรีสากล	จันทบุรี
ปัญญา เจตน์เจริญรักษ์	2509	บาสเกตบอล	เพชรบุรี

ปราโมทย์ กระทบ	2508	ประธานแผนกดนตรีสากล 2509 เจ้าหน้าที่บันทึกเทปตอน 2	สุราษฎร์ธานี
ปรีชา จากศรี	2509	รักบี้ ฟุตบอล	สุโขทัย
พัว พันธุ์เมฆา	2509	เจ้าหน้าที่สวัสดิการและพยาบาลตอน 1 วอลเลย์บอล	นครนายก
พงศ์พัฒน์ สุประกอบ	2507	เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดตอน 2 แบดมินตัน	ตาก
พงษ์ศักดิ์ กว้างสุขสถิตย์ (ตึกแทน)	2506	ประธานชุมนุมกีฬา เจ้าหน้าที่ศิลปตอน 2	เชียงใหม่
พรชัย อาตมารังสรรค์ (ปาน)	2509	ประธานอนุกรรมการฝ่ายบริการ และสิ่งขององค์การนิสิต 2509	พระนครศรี
พีรศักดิ์ ทองมาก	2509	เลขานุการองค์การนิสิต 2509	สิงห์บุรี
พิชัย พิทยาธรพิทักษ์ (พิยักษ์)	2506	สวัสดิการองค์การนิสิต 2509 ประธานคณะกีฬาภักชีพาชัยพฤกษ์ บาสเกตบอล	กาญจนบุรี
ไพยม กลิ่นประทุม	2509	เทเบิล เทนนิส	อยุธยา
ไพโรจน์ ถัดทะพงษ์	2509	รักบี้-ฟุตบอล	พิจิตร
มนู อุทมเวช	2509	ดนตรีสากล	นครนายก
มังกร ลีวัฒนายิ่งยง	2509	บาสเกตบอล	อุทัยธานี
มนัส จ้อยเจริญ (จ้อย)	2507	เจ้าหน้าที่อาหารตอน 2 บาสเกตบอล	ธนบุรี

รัตน์ ยืนนาน	2509	วอลเลย์บอล	สุราษฎร์ธานี
รัตพร ชังธาคา	2509	วอลเลย์บอล	ระนอง
ลิขิต วิจักขณวัฒน์	2508	ประธานแผนกวอลเลย์บอล 2509 ประธานคณะกีฬาราชพฤกษ์ วอลเลย์บอลทีมชาติแข่ง Asian Games	ราชบุรี
วรเทพ สวัสดิ์	2509	รักบี้ฟุตบอล	อยุธยา
วิชัย บาทงูเหลือม	2509	ผู้ช่วยสวัสดิการองค์การนิสิต 2509 ตะกร้อ	นครราชสีมา
วิเชียร เนตรพะไล	2508	ประธานแผนกกรีฑา 2509 รักบี้ฟุตบอล	นครราชสีมา
วีระ โชติทอง	2509	รักบี้ฟุตบอล	นครศรีธรรมราช
วุฒิ แตรสังข์ (พิวุฒิ)	2508	ประธานหอนอน 1 ประธานแผนกดนตรีไทย	อ่างทอง
วุฒิ พรหมประเสริฐ	2509	เทเบิลเทนนิส	ปราจีนบุรี
ศันษณีย์ จันทรทีประ	2509	รักบี้ฟุตบอล	นครราชสีมา
สงวน ชูพานิช	2506	เจ้าหน้าที่ไฟฟ้าหอนอน 2 บาสเกตบอล	นนทบุรี
สนั่น นักคม	2509	ตะกร้อ	กาญจนบุรี
สนิท ชูราษฎร์	2509	ประธานชมรมพัฒนาการชนบท ฟุตบอล	ร้อยเอ็ด
สมาน พลวิจิต	2509	ตะกร้อ	นครราชสีมา

สมัย เหล่าวานิชย์	2509	เจ้าหน้าที่กีฬาหอนอน 1 วอลเลย์บอล	สมุทรปราการ
สว่าง วิระชัย	2508	นิสิตจากราชอาณาจักรลาว	เวียงจันทน์
เสวต สุรย์รัตน์ (พี่ขาว)	2508	ปฏิคมหอนอน 2 ดนตรีสากล	นครราชสีมา
สมมาตร กัณฑ์เวก	2509	ประธานแผนกบาสเกตบอล	ยะลา
สมศักดิ์ สายสวาสัก	2509	เจ้าหน้าที่อาหารหอนอน 1 วอลเลย์บอล	พิษณุโลก
สุจริต พิศาล	2507	ประธานแผนกรักบี้ฟุตบอล ประธานคณะกีฬาสิงห์เทา เจ้าหน้าที่กีฬาหอนอน 2	กาญจนบุรี
สุรพล ไพโรจน์ประยูร	2509	บาสเกตบอล	สงขลา
สุเชาว์ ณ สงขลา	2508	ประธานแผนกศิลปองค์การนิสิต 2509 ดนตรีสากล	สงขลา
สุวัฒน์ วัฒนวงศ์	2509	รักบี้ฟุตบอล	ฉะเชิงเทรา
สุเมธ ปรมัตถสกุล	2508	ประธานแผนกกีฬาในร่ม เจ้าหน้าที่ไฟฟ้าและพัสดุหอนอน 1	ระยอง
อุทัย วิไลแก้ว	2509	บาสเกตบอล	กาฬสินธุ์
อำไพ จิตตวัฒน์ (เปา)	2506	เหรัญญิกหอนอน 2 บาสเกตบอล	จันทบุรี
อำเภอ กุณาศล	2508	ปฏิคมองค์การนิสิต 2509 ฟุตบอล	สมุทรสาคร

คณะกรรมการจัดงานวันข้าวหอม ๒๕๐๙

วุฒิ	แตรสังข์	ประธาน
เกษม	กองสิงห์	รองประธาน
ถาวร	เซาว์วิชารัตน์	เหรียญก
อำเภอ	จิตตวัฒน์	
พงศ์พัฒน์	สุประกอบ	ปฏิคม
โกสิน	ทักษ์ประดิษฐ์	
อำเภอ	กฤษณาสถ	
ถาวร	อาสิงสมานันท์	
มนัส	จ้อยเจริญ	เจ้าหน้าที่อาหาร
โกวิท	จารุมิตร	
สมศักดิ์	สายสวาสต์	

พงษ์ศักดิ์

กว้างสุขสถิตย

หนังสือที่ระลึก

สงวน

ชูพานิช

แสง—เสียง

สุเมธ

ปรมัตถสกล

นรินทร์

หะยะกัจฉัตร

ปัญญา

การพานิช

เวที—การโฆษณา

เกษม

บุญอ่อน

สุเชาว์

ณ สงขลา

ปราโมทย์

กระมุท

การแสดง—ดนตรี

บุญชู

ตรีทอง

บวร

เสียงมพงษ์

สถานที่

พวา

พันธ์ เมฆา

นิพนธ์

ทวีคุณ

พิชัย

พิทยาธรพิทักษ์

และชาวหอทุกคน

ประธานจัดงานแถลง

ตามปกติ ชาวหอทุกคนต่างอยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคีกลมเกลียว ต่างปฏิบัติภาระของตนไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ และอย่างเต็มความสามารถ โดยมุ่งให้เกิดผลอย่างเต็มที่แก่วิทยาลัยในที่สุด ซึ่งก็เป็นที่ยอมรับกันดีอยู่แล้ว แต่เพื่อจะให้เห็นชัดถึงน้ำใจของชาวหอที่มีต่อกันและมีต่อวิทยาลัย ตลอดจนความเป็นอยู่ของชาวหอทั้งหมด เราจึงจัดให้มี “วันชาวหอ” ขึ้น ซึ่งนับเป็นประเพณีอันดีงามที่เราปฏิบัติสืบเนื่องมาทุกปี เพราะเท่ากับเป็นวันที่เรา “เปิดประตูหัวใจ” ของชาวเรา ออกให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

ในปี^{นี้} นอกจากความร่วมมือร่วมใจกันเป็นอันดีระหว่างพวกเราชาวหอแล้ว เรายังได้รับความร่วมมือ
เป็นอย่างดีจากนิสิตต่างหอ มาช่วยทำให้งานของเราสนุกสนานขึ้น ทั้งยังนับเป็นเกียรติอย่างยิ่งแก่เรา
ชาวหออีกด้วย

ชาวหอทุกคนต่างพยายามอย่างเต็มที่ ในอันที่จะบันดาลให้ "วันชาวหอ" สำเร็จลุล่วงไปสมความ
มุ่งหมายที่ตั้งไว้ กระนั้น ข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็อาจมีขึ้นได้ตามธรรมชาติของการทำงาน ข้าพเจ้าขออภัย
เป็นอย่างยิ่งไว้ ณ ^{นี้} ต่อความบกพร่องทั้งหลาย

ขอกราบขอบพระคุณท่านอธิการ ท่านอาจารย์คณะกรรมการปกครองหอanonที่ได้ให้ความเมตตากรุณา
แก่พวกเราชาวหอตลอดมา รวมทั้งการจัดงาน "วันชาวหอ" ครั้ง^{นี้}ด้วย และขอขอบคุณทุกท่านรวมทั้ง
"เพื่อนตาย" ทั้งหลายที่ให้ความร่วมมือร่วมใจกันเป็นอันดี

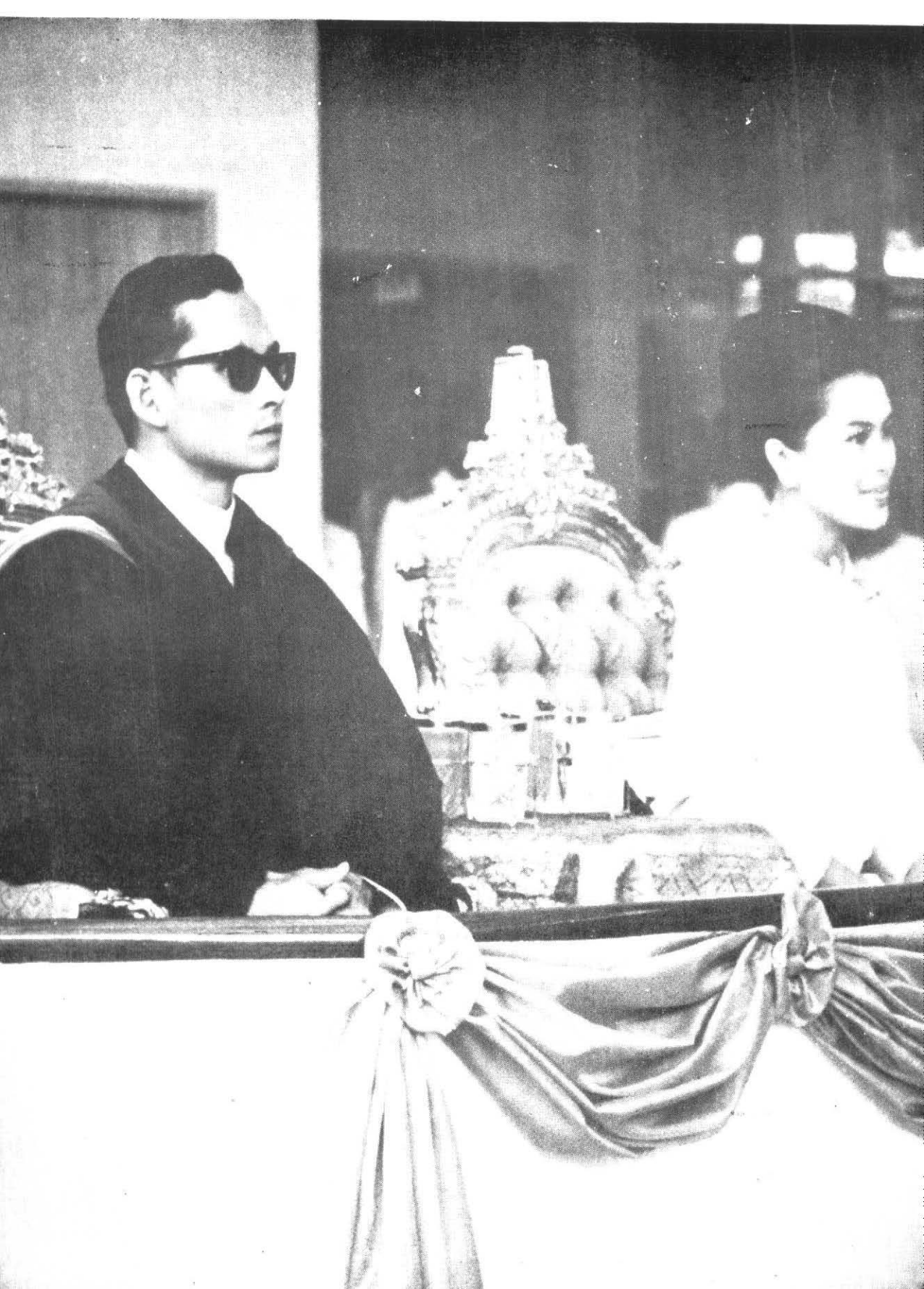
ว. ฒิ แตรสังข์

๑๓ มี.ค. ๒๕๑๐

วายเท่ากับยี่กำลังเอ็กซ์

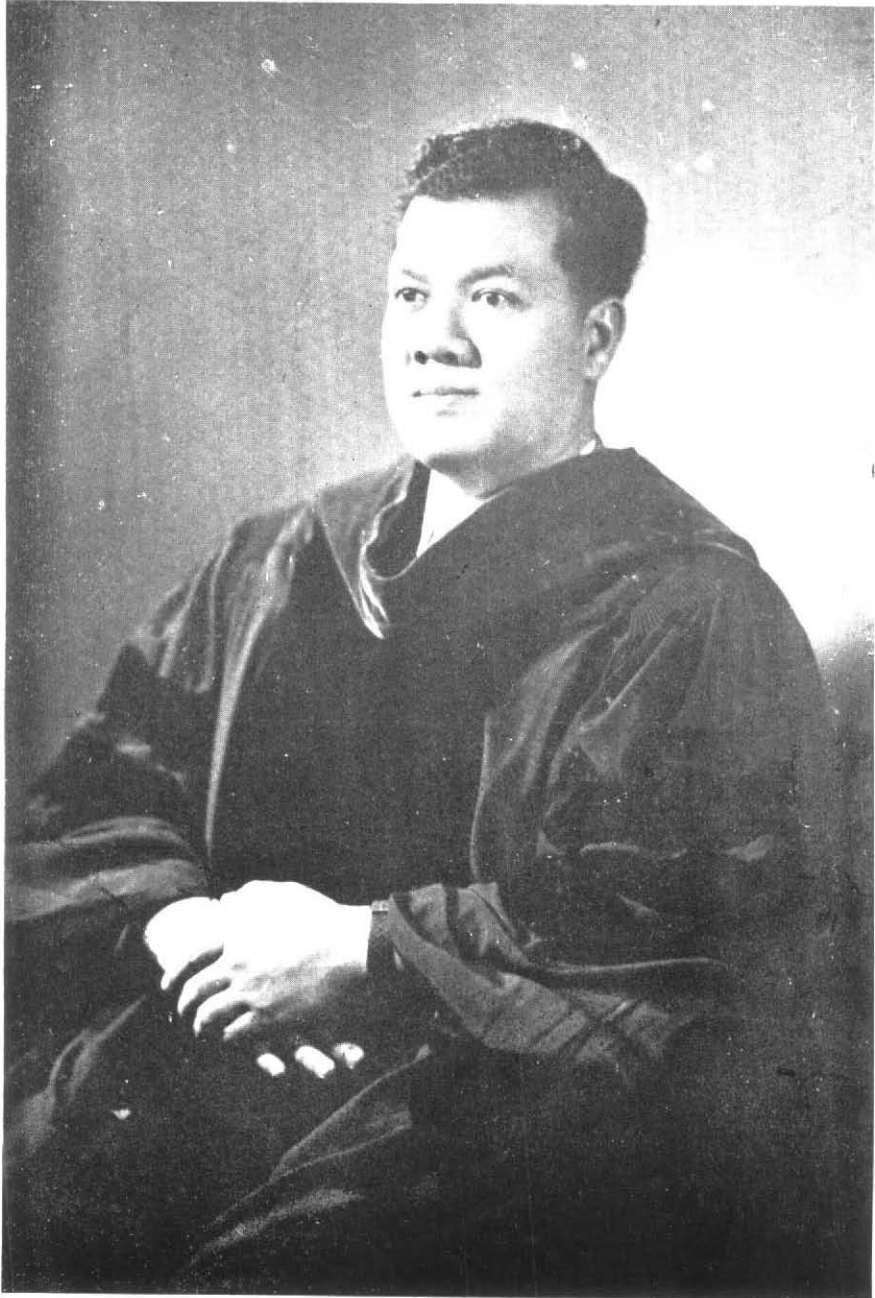
ส. เหวดนิถ 96 แพร่ธนา (เขื่องร.ร.ต.ระกัฏศึกษา) พระนคร ราชวงเกษมพ์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์นิตรสวาม 48/26 ตลาดใหม่ บารเลาญ พระนคร. นายสุวินทร์ สุทธิสิน ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2509 โทร. 2804๑

ขอให้ผลิตในหลอนอนทุกคนบำเพ็ญตนให้อยู่ในระดับอันเป็นนุ้ยมกคคิของเรา

ศาสตราจารย์ ดร. สำโรช บัวศรี
(อธิการ)

ถึงจะอยู่ที่ไหนไม่สุขใจเหมือนนอนนอน

